

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Βιδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44:
Πληρωτέα καὶ ἑξαμηνίαν

Δημοτικά.

Ἀξιότιμε φίλε Συντάκτη!

Ὁ Ἰδιότροπος τοῦ «Φορολογουμένου» συνεργάτης ἀντεπεκρίθη εἰς τὴν πρόκλησίν μου καὶ τὸν εὐχαριστῶ. Ἄλλ' ἤθελεν εὐχαριστηθεῖ περισσότερο ἐάν δὲν ἀπῆντα διόλου, ἀφοῦ ἀπῆντησεν ὡς ἀπῆντησεν. Ἐγὼ δὲν τὸν ἐπροκάλεσα νὰ μοι εἴπῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ τῶν γραφομένων μου περὶ ταύτης ἠδ' ἀφῆκον ὅπως διόλου ἤθελον νὰ μάθω παρ' αὐτοῦ, ἀνήκοντος εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνεξαρτήτων, τῶν εὐπαρρησιάζων πολιτῶν καὶ τῶν μεμφιμοιρούντων αἰωνίως περὶ τῶν κακῶς παρ' ἡμῖν κειμένων, τί ὀρείλομεν νὰ πράξωμεν ἀπὸ τῶρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡμεῖς οἱ ἀνεξάρτητοι, διὰ νὰ ἀνορθώσωμεν τὰ δημοτικά ἡμῶν πράγματα, ἅτινα πηγαινῶν κατὰ διαβόλου, τῶρα ὅπου παρουσιάζεται εὐκαιρία διὰ τῶν νέων ἐκλογῶν καὶ προτείνονται ὑποψήφιοι δήμαρχοι πολῖται ὄχι κομματάρχαι, ἐκ τῶν ἐντιμωτέρων καὶ ἰκανωτέρων, μεταξύ δ' αὐτῶν καὶ ὑμεῖς κ. Συντάκτα, ὃν κάλλιστα γνωρίζει.

Περιέμενον τὸν Ἰδιότροπον νὰ μοι εἴπῃ πρῶτον μὲν τὴν γνώμην του περὶ τοῦ ἀν δύναιται νὰ διοικηθῆ καλῶς ὁ ἡμέτερος ἄλλοι καὶ τοῦ προτείνου καὶ αὐτὸς δὲν δέχεται, νομίζω ὅτι ὀρεῖται ὡς καλὸς πολίτης, ὡς καλὸς πατριώτης, νὰ λέγῃ εἰς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀποτεινόμενους, ὡς ἐξῆς: «ἐγὼ μὲν δὲν δέχομαι δι' ἰδιαιτέρους λόγους, ἀλλ' ἐάν θέλετε πραγματικῶς καλὸν δήμαρχον ἐλθετε μίαν ἡμέραν νὰ τὸν ἀνεύρωμεν μεταξύ τῶν συμπολιτῶν μας, ἀπαρτίσωμεν ὄμιλον, πυρῆνα ἐκλογικῆς ἐργασίας, νὰ ἐκδώσωμεν ἐφημερίδα, νὰ προσηλυτήσωμεν εἰς τὴν ἰδέαν μας τοὺς ἀπλουστεροὺς, νὰ πειθαναγκάσωμεν καὶ αὐτὰ τὰ κόμματα νὰ ἔλθουν μαζί μας. Καὶ τοῦτο σὰς τὸ συνιστῶ θερμῶς, διότι ἐγνώρισα καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς ἱατρὸς καὶ ὡς Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου ὅτι ἡ κομματικὴ δημοτικὴ διοίκησις τίποτε καλὸν δὲν ἀποφέρει καὶ ὅτι ἐάν ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν θὰ καταστήσῃ τὸν τόπον κώλασιν ἀκατοίκητον. Ἐλθετε» οἱ δυνάμενοι νὰ γίνου καλοὶ δήμαρχοι δὲν εἶναι σπάνιοι, οὐδὲ τὸ νὰ τὸ κατορθώσωμεν εἶναι θαῦμα. Ἐλθετε μὲ ὀλίγην καλὴν πρόθεσιν, μὲ ὀλίγην εὐλικρίνειαν, μὲ ὀλίγον θάρρος καὶ τὰ λοιπὰ τὸ συμπληρῶνουν αἱ περιστάσεις.» Αὐτὰ νομίζω ὅτι ἔπρεπε νὰ λέγῃ ὁ Ἰδιότροπος, αὐτὰ δὲ ἐπαρήμενον καὶ ἐγὼ νὰ γράψῃ καὶ δι' αὐτὸ τὸν προσκάλεσα· αὐτὰ ἔπρεπε νῆδη νὰ τὰ ἔχῃ θέσει εἰς ἐνέργειαν.

Τί εἶπε τέλος πάντων ὁ Ἰδιότροπος διὰ τῆς διατριβῆς του; πρῶτον ὅτι πταῖουν οἱ δημοτικοὶ θεσμοί; δεύτερον, ὅτι πιστῶς ἐξεκίνησα τὰ πράγματα, τρίτον, ὅτι αὐτὸς δὲν ζητεῖ καὶ δὲν θέλει νὰ τὸν κάμουν δήμαρχον, τέταρτον ὅτι τὸν ἐαυτὸν του οὐδενὸς θεωρεῖ κατώτερον καὶ τελευταῖον μὰς ἔδωκε τὴν συμβουλὴν νὰ ἐκλέξωμεν δήμαρχον ἔστω καὶ μεταξύ τῶν πολιτεῶν ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀγαθόν, τίμιον καὶ εὐφυῆ.

Πταῖουν οἱ θεσμοί! Ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι συνήθως τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν τὰς ἐπιρρίπτομεν ἐπὶ τῶν ἀθωοτέρων πλασμάτων· εὐρίσκωμεν πάντοτε τὸν ἀποδομομπαιὸν τράγον ἐφ' οὗ τὰς ἐπιρρίπτομεν. Διατί μὲ τοὺς ἰδίους θεσμοὺς εὐδαιμόνησαν αἱ κοινότητες ἄλλων πολιτειῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι τοῦ ἡμετέρου Κράτους; Τοὺς αὐτοὺς θεσμοὺς δὲν εἶχον εἰς Πειραιᾶ, εἰς Σύρον, εἰς Κέρκυραν; Τοῦτο μὰς ἔλλειπεν ἕως τῶρα καὶ μὰς τὸ εἶπεν ὁ Ἰδιότροπος· πταῖουν οἱ θεσμοί! Μὲ τοὺς μάλλον ἀγγελικῶς θεσμοὺς, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς σημερινούς δημάρχους, τοὺς σημερινούς συμβούλους, τοὺς σημερινούς Προέδρους τῶν Συμβουλίων, τοὺς ἀστυνόμους κ.τ.λ. θὰ ἔχωμεν τὴν ἀισχυρότερην δημοτικὴν διοίκησιν. Ἄλλὰ δὲν ἐπρόκειτο περὶ τούτου: Οἱ θεσμοὶ μὰς ἐμπόδισαν ν' ἀνοίξωμεν τοὺς ὀφθαλμούς μας εἰς τὴν ἀθλιότητα τῆς δημοτικῆς διοικήσεως; Οἱ θεσμοὶ μὰς ἐτύφλωσαν πρὸ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς καὶ τῶν κινδύνων τοῦ μέλλοντος; Οἱ θεσμοὶ μὰς προσήλωσαν εἰς τὰ κόμματα ἀναποσπᾶτοι; οἱ θεσμοὶ μὰς κατέστησαν ψευδοπατριώται; Δὲν τὸ πιστεύω, δὲν τὸ πιστεύει δὲ καὶ ὁ Ἰδιότροπος, μᾶλλον ὅτι τὸ λέγει.

Δεύτερον, ὁ συνεργάτης τοῦ «Φορολογουμένου» μὰς εἶπεν ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην μου περὶ τῆς ἰδιοφυῆς τῆς πόλεως καὶ ὅτι ὁμολογεῖ ὅτι πιστῶς ἐξεκίνησα αὐτήν. Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· ὡς ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ἔπρεπε νὰ μὰς προτείνῃ καὶ τὰ θεραπευτικὰ μέσα, ἐάν δὲ ἐθεώρει τὸ κακὸν ἀθεράπευτον, ἔπρεπε ν' ἀποσυρθῆ καὶ νὰ κἀλέσῃ σαθανώτριαν. Ἡμεῖς οἱ ἱατροὶ τῶν ψυχῶν (καὶ εἶναι ὁ Ἰδιότροπος ἱατρὸς τῶν ψυχῶν, διότι πολλάκις διὰ τοῦ καλῶς μου τοῦ ἐπεχείρησε νὰ τὰς ἱατρῶσῃ) ἔχομεν τὸ καθήκον νὰ σπεύσωμεν εἰς βοήθειαν τῶν πασχόντων, νὰ διανοιῶμεν τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἀληθινοῦ συμφέροντος τῶν, νὰ τοὺς ἐνθαρρύνωμεν εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καθήκοντος.

Τρίτον ὁ Ἰδιότροπος μὰς εἶπεν ὅτι δὲν ζητεῖ οὐδὲ θέλει νὰ τὸν κάμουν δήμαρχον, προσέτι καὶ ὅτι λέγει εἰς τοὺς παρακινούντας αὐτὸν πρὸς τοῦτο. Ἐγὼ μετὰ τὴν τελευταίαν προεδρίαν του δὲν θὰ τὸν παρεκίνοῦν νὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα δημάρχου, ἀλλ' ἀφοῦ εὐρίσκονται ἄλλοι καὶ τοῦ προτείνου καὶ αὐτὸς δὲν δέχεται, νομίζω ὅτι ὀρεῖται ὡς καλὸς πολίτης, ὡς καλὸς πατριώτης, νὰ λέγῃ εἰς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀποτεινόμενους, ὡς ἐξῆς: «ἐγὼ μὲν δὲν δέχομαι δι' ἰδιαιτέρους λόγους, ἀλλ' ἐάν θέλετε πραγματικῶς καλὸν δήμαρχον ἐλθετε μίαν ἡμέραν νὰ τὸν ἀνεύρωμεν μεταξύ τῶν συμπολιτῶν μας, ἀπαρτίσωμεν ὄμιλον, πυρῆνα ἐκλογικῆς ἐργασίας, νὰ ἐκδώσωμεν ἐφημερίδα, νὰ προσηλυτήσωμεν εἰς τὴν ἰδέαν μας τοὺς ἀπλουστεροὺς, νὰ πειθαναγκάσωμεν καὶ αὐτὰ τὰ κόμματα νὰ ἔλθουν μαζί μας. Καὶ τοῦτο σὰς τὸ συνιστῶ θερμῶς, διότι ἐγνώρισα καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς ἱατρὸς καὶ ὡς Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου ὅτι ἡ κομματικὴ δημοτικὴ διοίκησις τίποτε καλὸν δὲν ἀποφέρει καὶ ὅτι ἐάν ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν θὰ καταστήσῃ τὸν τόπον κώλασιν ἀκατοίκητον. Ἐλθετε» οἱ δυνάμενοι νὰ γίνου καλοὶ δήμαρχοι δὲν εἶναι σπάνιοι, οὐδὲ τὸ νὰ τὸ κατορθώσωμεν εἶναι θαῦμα. Ἐλθετε μὲ ὀλίγην καλὴν πρόθεσιν, μὲ ὀλίγην εὐλικρίνειαν, μὲ ὀλίγον θάρρος καὶ τὰ λοιπὰ τὸ συμπληρῶνουν αἱ περιστάσεις.» Αὐτὰ νομίζω ὅτι ἔπρεπε νὰ λέγῃ ὁ Ἰδιότροπος, αὐτὰ δὲ ἐπαρήμενον καὶ ἐγὼ νὰ γράψῃ καὶ δι' αὐτὸ τὸν προσκάλεσα· αὐτὰ ἔπρεπε νῆδη νὰ τὰ ἔχῃ θέσει εἰς ἐνέργειαν.

Τρίτον μὰς εἶπεν ὅτι τὸν ἐαυτὸν του οὐδενὸς θεωρεῖ ὑποδεέστερον, οὐδὲ ἄλλον καταλληλότερον διὰ τὸν δήμαρχ. ἀξίωμα. Ἄς ἦτο τοῦλάχιστον συνεπὴς εἰς ἐαυτὸν ὅς ἔλεγεν ὅτι διὰ τοῦτο ζητεῖ νὰ τὸν κάμωμεν δήμαρχον· ἀλλὰ νὰ λέγῃ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ καταλληλότερος καὶ οὐδενὸς ὑποδεέστερος, ἀλλὰ δὲν θέλει, καὶ ν' ἀφῆν νὰ ὑπονοεῖται ὅτι αὐτοῦ μὴ θέλοντος, ἀς μὴ γίνῃ καὶ ἄλλος τις ἐκ τῆς τάξεώς του; ἀλλ' ἄς γίνῃ κομματάρχης τις ἐκ τῶν γνωστῶν καὶ συνηθῶν, εἴναι τί ἄρα

τάληπτον, ἢ μᾶλλον πολὺ καταληπτόν, θέλει δηλ. τὸν κομματάρχην του ὡς δήμαρχον καὶ τὸν συγκαίρω.

Ὁ Ἰδιότροπος τελευταῖα μὲ μίαν συμβουλὴν μὰς λέγει νὰ ἐκλέξωμεν δήμαρχον, ἔστω καὶ μεταξύ τῶν πολιτεῶν ἑνὸς ἀνθρώπου ἀγαθόν, τίμιον καὶ εὐφυῆ. Ποῖος νὰ ἦναι αὐτός; νομίζωμεν ὅτι τὸν μαντεύομεν, δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ τὸν ἀγνοῇ καὶ ὁ Ἰδιότροπος, ὅστις τὸν εὐρεν ἐκ τῶν προτέρων καὶ πρὶν ἢ τὸν εὐρωμεν ἡμεῖς.

Ὁ φίλος Ἰδιότροπος νομίζωμεν ὅτι ἔχασε τὴν πεποιθήσιν πρὸς τὰς πεποιθήσεις του, ἐλπισμόνησε δὲ ὅτι ἀπὸ ἡμᾶς οἵτινες ἐξερχόμεθα διδάσκαλοι τῆς κοινωνίας, μὲ τὸν μανθῦναν τοῦ καλοῦ πολίτου καὶ μὲ τὰς ἐλευθέρας ἰδέας, μέχρις ἰδιοπρησίας, ὁ κόσμος ἔχει πλειοτέρας ἀξιώσεις καὶ εὐλόγως. Θέλει ἀπὸ ἡμᾶς περισσοτέραν εὐλικρίνειαν καὶ ὅπότεν ἀκόμη παραβλάπτωνται συμπεφέροντά μας, περισσοτέρον θάρρος καὶ ὅπότεν πρόκειται νὰ δυσαρεστήσωμεν φίλους καὶ πλειοτέραν αὐταπάρνησιν ἀπέναντι παρασήμων, διορισμῶν τινῶν καὶ ἄλλων προσδοκημάτων.

Τέλος εὐλογῶ, φίλε Κύριε Συντάκτα, τὴν ἡμέραν καὶ ἦν σὰς ἐπέπλησεν ἡ ἰδέα νὰ ἐκθέσῃτε τὴν ὑποψηφιότητά σας, διότι αὕτη προῶρισται νὰ καταστήσῃ καταφανεὺς καὶ ἄλλας ἀδυναμίας τοῦ τόπου, τῶς ἀγνώστους καὶ νὰ ρίψῃ ὀλίγα προσώπεια πολὺ εὐμορφα.

Ἐπιτρέψατέ μοι, φίλτατε Φιλόπουλε, ἀφοῦ ἀπέτυχα κρούσας τὴν θύραν τοῦ Ἰδιοτρόπου, νὰ κρούσω διὰ τοῦ ρόπτρου τοῦ «Φορολογουμένου» μίαν ἄλλην θύραν, ἐκείνην τοῦ διατριβογράφου Κ. . . ὅστις πρὸ τίνος ἔγραψεν εἰς τὸ ἴδιον τοῦτο φύλλον σειράν ἄρθρων περὶ δημοτικῶν λαμπρῶν καὶ νὰ προκαλέσω καὶ τοῦτον νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του δημοσίᾳ, περὶ τοῦ τέδει ποιήσαι κατὰ τὰς προσεχέεις δημοτικὰς ἐκλογὰς ἡμᾶς τοὺς ὀλίγους ἀνεξαρτήτους. Σὰς ἀναμένω κ. Κ.

Φιλῶδηςμος

Γνωστὰ εἰσὶν αἱ περὶ τὴν σύνταξιν τοῦ φορολογικοῦ τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευματικῶν καταλόγου γενόμεναι ἄλλοτε ἀθλιότητες. Εἰς πρόληψιν παρομοίων ἀπηθύθουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα ὁ Α'. Πάρεδρος τοῦ Δήμου ἡμῶν κ. Ἀλ. Στριφτόμπολας.

Ἰπουργεῖον Οἰκονομικῶν
Ἀθῆνας.

Προκειμένης συντάξεως συμπληρωτικοῦ καταλόγου φόρου οἰκοδομῶν δήμου Πατρῶν ἀπὸ ἔτους 1885, ἐπίσης ἐγγραφῆς ἐπιτηδευματικῶν ἀρξαμένης τριετίας, ἐπειδὴ παραλείψαι σπουδαίων οἰκοδομῶν τὸ παρελθὸν ἐγένοντο, ἐπιβαρύνσεις ἐτέρων πρὸς συμπλήρωσιν ποσοῦ ἐκ παραληφθειῶν, πολλὰ πρόσωπα ἀνύπαρκτα ἐπιτηδευματικῶν ἐσημειώθησαν, ὁμοίως πρὸς συμπλήρωσιν ποσοῦ ἕνεκα παραλειφθέντων· οὐδαμῶς δὲ γενομένης, συμφώνως νόμῳ, γνωστὰς οἰκιστῶν ἐνδιαφερομένων, σκοπίμως. Πισοκαλῶ, γὰρ, τῶν οἰκιστῶν συμφερόντων, καὶ ἄς

παλλαγής άδικως πιεζομένων πολιτών, διαταχθείναι ήδη, προς εύκολίαν ύπηρεσίας, συγχρόνως άναθεώρησης καταλόγου φόρου οικόδομων τακτική, συμφώνως νόμω, εξ ής άποδειχθήσεται σπουδαία ζημία τῷ δημοσίῳ εκ τῆς πλημμελοῦς συντάξεώς του.

Εὐπειθέστως
Ὁ Δήμαρχος Πατρῶν καὶ α. α.
ὁ πάρεδρος
(Τ. Σ.) Ἄλ. Στριφτόπουλας

Ἐν ζήτῃμα

Ἐπειδὴ πρῶτοι ἡμεῖς ἀνηγγείλαμεν τὸν ἐνόμιον τοῦ ἐντύτου κ. Προξένου τῆς Ἰταλίας τελεσθέντα πολιτικὸν γάμον Ἰταλοῦ τινὸς μετὰ συμπολιτιδὸς του καὶ ἠμιλήσαμεν περὶ τοῦ ἐγκύρου αὐτοῦ, εἰς ἡμᾶς ἐπιβάλλεται νὰ δεῖξωμεν δι' αὐτῶν τῶν κειμένων τῶν νόμων καὶ τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν τὸ ἐγκυρον τοῦτο, διότι διὰ τοῦ ἐγγυρίου τύπου ἐξητήθη, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἡ παραπλάνησις τοῦ κοινοῦ φρονήματος.

Ἄρχόμενοι δηλοῦμεν ὅτι δὲν ἀναμειγνύομεν ποσὸς τὴν ἐκκλησίαν, διότι περὶ αὐτῆς, ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῶν ἰδεῶν τοῦ πλῆθους ποικίλαι ὑπάρχουσι γνώμαι· ἀπλῶς ἐξετάζομεν τὸ ζήτημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἰταλικοῦ πολιτικοῦ δικαίου.

Ἰδού τὰ ἀρθρα τοῦ Ἰταλικοῦ ἀστυκοῦ Κώδικος τὰ ἀφορῶντα τὸν γάμον.

Ἄρθρ. 100
Ὁ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συναπτόμενος γάμος μεταξὺ ὑπηκόων ἢ μεταξὺ ὑπηκόου καὶ ξένου, εἶνε ἰσχυρὸς, ἐὰν ἐτελέσθῃ συμφώνως τοῖς ἐν τῷ Κράτει ἐκείνῳ ἰσχύουσι νόμοις καὶ ἐὰν ὁ ὑπήκοος δὲν παρέθῃ τὰς διατάξεις τὰς περιεχομένας ἐν τοῖς 15 ἀρθροῖς τοῦ Α'. Κερ. τοῦ τίτλου τούτου.

Αἱ προκηρῦξεις τοῦ γάμου δέον νὰ γίνωνται καὶ ἐν τῷ Βασιλείῳ συμφώνως τοῖς ἐπομένοις ἀρθροῖς 70 καὶ 71. Ἄρθρ. 70. — Τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, προηγῶνται δύο προκηρῦξεις γενόμεναι τῇ φροντίδι τοῦ Ληξιαρχοῦ.

Ἄρθρ. 71. — Αἱ προκηρῦξεις γίνονται εἰς τὸν σχετικὸν ἐκάστου τῶν μελλονύμφων Δῆμον καὶ τοιχοκολλοῦνται εἰς τὴν θύραν τοῦ Δημαρχείου κατὰ δύο συνεχεῖς Κυριακάς.

Ἐὰν ὁ μελλονύμφος πολίτης δὲν διαμένει ἐν τῷ Βασιλείῳ, αἱ προκηρῦξεις γίνονται εἰς τὸν Δῆμον τῆς τελευταίας διαμονῆς του.

Ἄρθρ. 101.
Ὁ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συναπτῶν γάμον ὑπήκοος ὀφείλει ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἐπανόδου του νὰ ἐγγράψῃ τὸν γάμον του εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Δήμου του ἐπὶ ποινῇ 400 φράγκων. Διὰ τοῦς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντα ὅρα τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου 367 ἀρθρου.

Ἄρθρ. 367.
Αἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν γενόμεναι ληξιαρχικαὶ πράξεις εἰσὶν ἰσχυραὶ ἐὰν ἐτηρήθῃσαν οἱ παρὰ τῶν νόμων τοῦ τόπου ἐκείνου ὠρισμένοι τύποι.

Πάντος τοιαύτης πράξεως ἀντίγραφον, ὀφείλει πᾶς ὑπήκοος, ἐντὸς τριμήνου, νὰ παραδώσῃ ἀντίγραφον εἰς τὸν πλησιέστερον διπλωματικὸν ἢ προξενικὸν πράκτορα, ἐκτὸς ἐὰν προτιμᾷ νὰ διαβιβάσῃ τοῦτο κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ληξιαρχικὸν Γραφεῖον περὶ οὗ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῷ.

Ἄρθρ. 368.
Αἱ πράξεις γεννήσεως, γάμου ἢ θανάτου τῶν ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου Ἰταλῶν, εἰσὶ δ'εκταὶ παρὰ τῶν Βασιλικῶν ἀντιπροσώπων, ἐὰν ἐτηρήθῃσαν οἱ παρὰ τοῦ Κώδικος τοῦ οὗτου διαγραφόμενοι τύποι.

Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Βασιλικοὶ ἀντιπρόσωποι ἢ οἱ ἀναπληρῶντες· αὐτοῦ, ὀφείλουσιν ἐντὸς τριμήνου νὰ πέμπωσιν ἀντίγραφον πάσης τοιαύτης εἰς αὐτοὺς παραδοθείσης πράξεως, ἢ πρὸ αὐτῶν διομολογηθείσης πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν

Ἐξωτερικῶν ὅπου θέλει διαβιβάσει πᾶσαν τὴν αὐτὴν πράξιν γεννήσεως, γάμου, ἢ θανάτου πρὸς τὸ Ληξιαρχικὸν Γραφεῖον τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ πατρὸς τοῦ γεννηθέντος βρέφους, ἢ τῶν νεονύμφων ἢ τοῦ ἀποθιώσαντος.

Ἐπόσπασμα τοῦ Β. Διατάγματος περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ Κώδικος.

Ἄρθρ. 1. Ὁ Δήμαρχος εἶνε ὁ Ληξιαρχος.

Ἄρθρ. 2. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ληξιαρχοὶ θεωροῦνται οἱ Β. Διπλωματικοὶ ἢ Προξενικοὶ Πράκτορες οἵτινες καὶ κρατῶσιν τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία.

Ἐν τέλει τὰ ἀρθρ. 169, 171 καὶ 186 ὀρίζουσι τὴν ἀρμοδιότητα τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις, ὀρίζουσι δὲ τὸ Προξενικὸν Κατάστημα ὡς τόπον δημοσιεύσεως καὶ τελέσεως τῶν γάμων ὡς καὶ πάντα τὰ σχετικὰ προηγούμενα τῆς ἐνώσεως τῶν μελλονύμφων ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου.

Ἐ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι.

1) Οἱ δήμαρχοι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ οἱ Πρόξενοι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εἰσὶν αἱ μόναι ἀρμοδιαι ἀρχαὶ εἰς κατὰστροφιν τῶν πολιτικῶν πράξεων καὶ εἰς πιστοποίησιν αὐτῶν. (ἀρθ. 10)

2) Ὅτι ἡ τελεσις τοῦ γάμου, τὸσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, πρέπει νὰ ἐπέλθῃ μετὰ δύο δημοσιεύσεις γενομένας εἰς τοὺς δήμους τῆς κατοικίας τῶν συζύγων, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν οἰκείων ληξιαρχικῶν πράξεων. (ἀρθ. 70)

3) Ὅτι ὁ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ γενόμενος γάμος εἶνε ἐγκυρος καὶ ἐὰν τελεσθῇ κατὰ τοὺς νόμους τῆς ξένης χώρας, ἀρκεῖ νὰ μὴ παραβιάζῃ ἐν τῶν 15 ἰδαφίων τοῦ ἀρθρου 100 καὶ νὰ προηγηθῶσιν ἐν Ἰταλίᾳ αἱ δύο δημοσιεύσεις.

4) Ὅτι ὁ Ἰταλὸς συναπτῶν γάμον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεοῦται ἐὰν ἐπιστρέψῃ ταχέως εἰς Ἰταλίαν νὰ τὸν ἐγγράψῃ εἰς ληξιαρχικὰ βιβλία πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν μηνῶν. (ἀρθ. 101)

5) Ὅτι ἐξακολουθῶν νὰ διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑποχρεοῦται νὰ ἐγγράψῃ τὸν γάμον εἰς τὰ βιβλία τοῦ Προξενείου ἐντὸς τριῶν μηνῶν (ἀρθ. 367.)

6) Ὅτι οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἰταλοὶ δύνανται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν οἰκείων προξένων καὶ οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀρνηθῶσι νὰ τελέσωσι τοὺς γάμους τῶν, ὡς πράξιν ἀναγομένην εἰς τὰ καθήκοντά των καὶ νὰ διαβιβάσωσι τὴν πράξιν τῆς τελέσεως εἰς τὸ ἐπιτῶν ἐξωτερικῶν Ἰπουργεῖον, ἵνα τοῦτο ἀνακοινώσῃ αὐτὴν εἰς τοὺς οἰκείους δήμους (368)

7) Ὅτι ἐν τῷ Κώδικει εἰσὶ σαφῶς ὠρισμένα ὅλα αἱ διατυπώσεις καθ' ἃς οἱ Πρόξενοι τελοῦσι τοὺς γάμους (ἀρθ. 169, 171, 186.)

Μ' ὅλας ὅθεν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τὸσον σαφεῖς, πρὸς ὅσον περιβεβλημένον σοβαρὸν χαρακτῆρα, ἐν τόπῳ ἐνταῦθα ἱερῷ, πρὸς μέγα σκάνδαλον τῶν ἀκρατῶν του, ἔσχε τὴν ἐλαφρότητα ν' ἀποφανθῇ ὅτι ὁ πολιτικὸς γάμος δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ παλλακεία, δείξας ὅτι ἄγνοε τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ταύτης, ἢ ἡμεῖς ὀρίζομεν ἀσυμβίβασιν παράνομον ἀνδρὸς μετὰ γυναίκος. Πόσον τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο εἶπε τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, μαρτυροῦσιν εὐγλώττως τὰ ἐπόμενα δύο ἀρθρα τοῦ Ἰταλικοῦ κώδικος.

Ἄρθ. 117 Οὐδεὶς δύνανται νὰ διεκδικήσῃ τὸν τίτλον συζύγου κατὰ τὰ ἀστυκὰ δικαιώματα τοῦ γάμου ἐὰν δὲν παρουσιάξῃ τὴν πράξιν τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐξηγμένην ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων.

Ἄρθρ. 118 Οὐδεμία ἔμολογία περὶ συνάψεως γάμου δύνανται ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀνωτέρω πράξεως.

Μετὰ τοῦτο δὲν μένει ἡμῖν ἢ νὰ ἐξετάσωμεν πῶς γίνονται παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ταύτας πράξεις καὶ ἐὰν ταῦτα ἀναποκρίνονται εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὸ γράμμα τοῦ Ἰταλικοῦ Κώδικος.

1) Ἐγγράφονται οἱ παρὰ τῆς ἐκκλησίας τελούμενοι γάμοι. Ὅχι.

2) Ἡ ἐκκλησία πρὸ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου ζητεῖ τὰς ἀνω δημοσιεύσεις ἐν Ἰταλίᾳ; ὅχι.

3) Ἡ ἐκκλησία λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ 15 ἰδαφία τοῦ 100 ἀρθ. τοῦ Κώδικος, ἢ παράβασις ἐνὸς τῶν ὁποίων καθιστᾷ τὸν γάμον ἄκυρον; Ἄμφισβάλομεν.

Ἦδη ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἐνῷ θεωροῦμεν ἐγκυρώτατον τὸν γάμον δύο Ἰταλῶν γενόμενον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἀνεῦ τῆς συμπράξεως τῆς ἐκκλησίας, πληρέστερον δὲ ὡς πρὸς τὰ ἀστυκὰ ἀποτελέσματα, δὲν δυνάμεθα ἐντούτοις, χωρὶς ν' ἀνακηρύξωμεν παράνομον τὸν ἐκκλησιαστικὸν, νὰ θεωρήσωμεν ὁμοίως καὶ τοῦτον, διότι ἔλλειψις κατὰ τύπου δὲν παρέχει τὰς αὐτὰς ἐγγυήσεις ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς συνάψεις ἢς ἀρνοῦνται τοῖς συζύγοις τὰ ἀρθρα 117 καὶ 118.

Ἐπὶ τῇ παραβιάσει ταύτῃ τῶν κειμένων ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὡς ὑπευθύνους τὰς μοχθηρὰς μᾶλλον εἰσηγήσεις τῶν πονηρῶν, ἢ τὴν ἀμάθειαν τῶν πλειοτέρων Ἰταλῶν. Ὁ συμπολιτικὸς αὐτῶν ἐκεῖνος ὅστις ἐρχεται πρῶτος νὰ τοὺς ὑποδείξῃ τὴν καλὴν ὁδὸν, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν τέκνων τῶν, πράττει τῇ ἀληθείᾳ, ἐπαινετὸν ἔργον.

Ἐπεὶ ὁ ἐπὶ τοῖς ἀνωτέρω ἐστὶν ἡ ἐνταῦθα Καθολικὴ ἐκκλησία ἥτις, ἐγκεκλεισμένη ἐν τῷ ἀσύλω τοῦ ἀλαθιάτου αὐτῆς, ἀπορρίπτει καὶ ἀποκηρύσσει τὰς πολιτικὰς διατάξεις ἅμα αὐταὶ ἀντικεινται εἰς τὰ κανονικὰ ἐπιτάγματα καὶ θέτουςα εἰς ἐνέργειαν τὸ ἀξίωμα τῶν Ἰησοῦϊτῶν ὅτι ὁ σκοπὸς καθαγιάζει τὰ μέσα, ἀμφισβητεῖ βῆμα πρὸς βῆμα, τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, ἢν ὀσημέραι βλέπει ἐκφεύγουσαν τῶν χειρῶν της.

Μετὰ τοῦτο ἀφίνομεν τὸν ἀναγνώστην νὰ κρῖνῃ περὶ τῆς συγχύσεως ἥτις θὰ ἐπήρξῃτο ἐν τῇ ἀστυκῇ κατὰστάσει τῶν ἀτόμων, ἐν τοῖς κληρονομικοῖς δικαιώμασι, ἐν τοῖς συμφέροσι τῶν οἰκογενειῶν, ἐὰν πορκαῖά τις, ἢ ἄλλο παρόμοιον τυχαῖον γεγονός, κατέστρεφε τὰ ἐγγράφα τῆς Λατινικῆς ἐκκλησίας. Ἡ πολλαπλὴ ἐγγράφῃ τῶν τελουμένων γάμων, εἰς τὰ προξενεῖα, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ εἰς τοὺς δήμους (ἀρθ. 368) σκοπὸν ἔχει τὴν διατήρησιν τῶν πράξεων, τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀστυκῆς καταστάσεως τῶν οἰκογενειῶν, καὶ τὴν πρόληψιν λαθῶν καὶ διγαμιῶν αἵτινες λαμβάνουσιν ἤδη χώραν, χωρὶς νὰ δύνανται ὁ νόμος νὰ τὰς τιμωρήσῃ.

Ἐντούτοις ἐκ τῆς παραλείψεως τῆς ἐγγραφῆς τῶν γάμων προκύπτει καὶ ἕτερον προφανὲς γεγονός· ὅχι ὁ σχηματισμὸς Ἰταλικῆς παροικίας, ἀλλὰ ἐνὸς βασιλείου εἰς τὸ ἐλληνικὸν βασίλειον, μιᾶς μικρᾶς ἐξουσίας κοσμικῆς, τῆς ὁποίας οἱ ὑπήκοοι, ἐὰν ὅχι ὅλοι παπισταὶ, ἀποτελοῦσιν ὁμοῦ περιεργὸν ἄθροισμα, φυλὴν νομαδικὴν ἐξαρτωμένην ἐκ τῆς Λατινικῆς ἐκκλησίας. Μὴ εἶναι οὗτος ὁ πυρὴν ἢ ὁ πρόσκοπος νέας τινὸς σταυροφορίας κατὰ τῆς νέας Ῥώμης, καθοδηγουμένης ὑπὸ τῶν ἐνθέρμων ἐκείνων στρατιωτῶν μετὰ μελλανὸν καὶ μακρὸν ἐνδύμα; Τοῖς συγχάρομεν καὶ τοῖς εὐχόμεθα μακρὰν ζωὴν, μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῆς εὐσεβοῦς ταύτης ἐπιθυμίας τῶν.

Εἶναι παράδοξον ὅτι ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία αὐτῆ ἥτις οὐδαμοῦ εἶναι ἀνεκτὴ, ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι αὐξάνει καὶ κραταίωται.

Ἐντούτοις ἐὰν ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι διὰ τὸ κενὸν ἐν τῇ νομοθεσίᾳ, δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς γάμους, τὴν ἐγγυήσιν ἐκείνην ἢν αὐτῇ διὰ τῶν ἀρθρ. 102 καὶ 103 τοῦ Κώδικος της, παρέχει εἰς ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποχρεώσωμεν τὴν Λατινικὴν ἐκκλησίαν, εἰ καὶ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ Κράτους, νὰ τηρῇ τοὺς νόμους ἄλλης πολιτείας, ἔχομεν ἐντούτοις τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ τοῦς λειτουργοῦς της νὰ τηρῶσι τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, δηλ. ν' ἀνακινῶσιν εἰς τὴν δημαρχίαν τὰ ἐν τῇ παροικίᾳ βαπτιζόμενα τέκνα, ὡς πράττουσιν οἱ τοῦ τόπου ἱερεῖς, ἀνεῦ ἐξαιρέσεως ἢ προνομίου, εἴτε εἰσὶ τέκνα ἀλλοδαπῶν, γενομένων Ἑλλήνων, εἴτε καθ'αυτὸ Ἑλλήνων.

νων, να μη ή μερίς αυτή της του τόπου ισχύος αφαιρείται της πατρίδος.

Ήδυνάμεθα να αναφέρωμεν ονόματα και παραδείγματα εξαιρέσεων εκ της στρατιωτικής υπηρεσίας, πολύ υπόπτων, αλλά τούτο δεν είναι ή μέτερον έργον: Ήπιστώμεν μόνον την προσοχήν των άρμοδίων άρχων επί του σπουδαίου τούτου των εξαιρέσεων ζητήματος, ως επίσης πεποιθόμεν και επί την γνώσιν δραστηριότητα του κ. Βρισανιώ προξένου ενταύθα της Ιταλίας, ότι θά ανακαλέση εις την μνήμην των συμπολιτών του τας βλάβας διατάξεις του άρθρ. 367, επειδή πώς Ιταλός έχει δικαίωμα επί την προστασίαν των νόμων της πατρίδος του.

Συμπεραίνομεν όθεν επικαλούμενοι την προσωπικήν παρέμβασιν του Σεβασμιωτάτου επισκόπου Αθηνών κ. Μαραγκού, ούτινος εξετιμήσαμεν τας πολιτίμους άρετάς κατά την ενταύθα μακράν διαμονήν του, να άρη τας ύφισταμένας άτοπίας, αίτινες ενφ' άφ' ενός μειώσι το γόητρον της εκκλησίας, ζημιούσι άφ' έτέρου σπουδαιώς την πλειονότητα των πιστών. Συνιστώμεν τέλος το έπικρατούν εν Ιταλία σύστημα καθ' οι πολιτικώς τελούμενοι γάμοι εύλογούνται αύθημερόν και υπό της εκκλησίας, και δι' ου έπέρχεται ή συμφιλίωσις των δικαιωμάτων της εκκλησίας προς το άστυκόν δίκαιον, χωρίς να μειούται το παράπαν το γόητρον των δύο αντίζήλων τούτων έξουσιών.

Τό έφ' ήμιν φρονούντες ότι εκ συγκρούσεως των έδεών προκύπτουσι σπινθήρες άληθείας όφείλμεν δημοσίαι να επαινέσωμεν τον άξιότιμον κύριον Ήρ. Γκούκολην, προσωπικόν ήμών φίλον, όστις μετά πολλού θάρρους έπρόβλεπε το ζήτημα και συνιστώντες αυτών εις την εκτίμησιν των τιμών ανθρώπων, και εις την εύγνωμοσύνην των συμπολιτών του, τω έπευχόμεθα να τω άποθῆ τούτο άσθενές έρεισμα κατά της σκιότητος των πονηρών, και των άδίκων καταδιώξεων των μοχθηρών, ούτινες εξηγέθησαν εναντίον του, έντροπή δε εκείνω ούτινες ήθέλησαν να τον ύβρίσωσιν δι' άπρεπεστάτων ύπαινημών.

Δέν θά επανέλθωμεν πλέον επί τούτοις, διότι θά αναγκασθώμεν να επανέλθωμεν εις τά αυτά. Μ

Εν Πάτραις την 9ην Μαρτίου 1887

Κύριε Συντάκτα

Ευαρεστήθητε παρακαλώ να καταχωρήσητε εν τῇ άξιότιμω έφημερίδι σας ο φορολογούμενος την έπομένην απαντησίμου προς τον άξιότιμον δικηγόρον και δημοτικόν σύμβουλον Πατρών κ. Ν. Γκολφινόπουλον, ο όποιος εν τῇ δημοσιευθείσῃ δια του ύπ' αριθ. 633 φύλλου της έφημερίδος σας μακροσκελεῖ άφηγήσει του, έπιγραφομένη «Δημοτικά» ή όμιλων περί της έλαττωθείσης μισθοδοσίας του γραμματέως της Δημαρχίας, δια της επί του προϋπολογισμοῦ ε. ε. του δήμου Νομαρχιακής άποφάσεως, καταρτισθείσης, ως λέγεται, παρ' αυτού διακηρύττει ανεπιφυλάκτως ότι, είμαι άνίκανος και ο μισθός ρίπτεται εις την θάλασσαν.

Διάθεσιν δέν είχαν να κατέλθω επί προσωπικών ζητημάτων, τά όποια μέχρι τούδε έπιμελώς απέφευγον, εις την δημοσιότητα προς πατέρα φιλόστοργον του δήμου και μάλιστα τιμημένον επί συνεχείς τετραετίας με το δημοτικόν αξίωμα του συμβούλου, αλλά προκαλούμενος αναγκάζομαι να προσέλθω εις άπάντησιν, καίτοι αισθάνομαι την αδυναμίαν μου, προκειμένου να έλθω εις συζήτησιν μετά ποιούτου και τούτου κολοσσού, όσος ο περι ου πρόκειται κύριος, εις τον όποιον προτιμώτερον ήτο να μὴν έκίνει την ανάμυρον.

Πώς άλλος, φρονῶ, ήδύνατο να μ' ονομάση άνίκανον κράτων θέσιν ύπέροχον ή ο πολυμαθής και περιβλεπτος δικηγόρος κύριος Νικόλαος

Γκολφινόπουλος, ο όποιος και την Ικανότητά μου και την τιμιότητά μου γινώσκει, και τον άνένδοτον χαρμηκρά μου, πείραν του όποιου έλαβε, δέν άγνοεί, άπέναντι της άληθείας και γνησίας εκπληρώσεως των καθηκόντων μου. Καλώ δι' αυτών να μοι καταδείξη τινας των άνίκανοτήτων μου, των άνεπιτελιών ενεργειών μου ή των άρπαγιών μου, εις τρόπον ώστε ή συζήτησις να περιορισθῆ επί πραγμάτων στηριζόντων την άληθειαν των λόγων, εκτός άν έννοή Ικανότητα το άρπάξαι, το μηχανάσθαι τρόπους διαφόρους δι' άθέμιτον όφελειαν, το ύβρίζειν άνευ διακρίσεως και άουσιόλως, το διαστρέφειν την άληθειαν των πραγματικῶν γεγονότων, το συνεννοείσθαι μετ' άλλων προς καταπόδοσιν της ύπηρεσίας χάριν άθεμίτου κέρδους, το ζῆν άνευ έργου, το σκυφοπνεῖν, και τά τούτοις όμοια, αλλά τοιαύτην λέγω, Ικανότητα δέν την έπέδιώξα ούτε θά έπιδιώξω, άφίνοιον έλεύθερον το στάδιον εις τους έπιθυμούντας να γίνωνται ταύτης όργανα, και να κολίωνται εν τῷ βορβόρω της καλίας.

Πώς άλλος έδικαιοῦτο μετά παρησίας ύπερ της δικαιολογήσεως της Νομαρχιακής επί του προϋπολογισμοῦ άποφάσεως να συνηγορῆ ή ο κ. Γκολφινόπουλος καθ' ύπαγόρευσιν κομματικῆν του όποιου, καθά λέγεται συντάχθη αυτη και ύπεγράφη υπό του Νομαρχου κ. Δαρειώτου, περι του όποιου δέν κρίνω άξιον να κάμω λόγον, διότι ούτος διατελεῖ ύπόδικος εν ύπηρεσίαι.

Πώς άλλος έδικαιοῦτο, λέγω, κα' όμιλή, περι των οικονομικῶν του δήμου και ανεξαρτησίας δημοτικού συμβούλου ή ο κ. Γκολφινόπουλος, ο όποιος προς εύσυνείδητον και εύορκον εκπλήρωσιν του καθήκοντος, δια της Ικανότητός του, πωλήσας εις τον δήμον έλαβε δι' ένα άχρηστον εν Μπεγουλαιῶ άγρον εκ στρεμ. 6 δραχ. 2100, και δι' εν παρά τῷ Στρουμπεῶ παρθενωγαγιῶ εκ πήχων 400 οικόπεδον δραχ. 7551 και 40/00 έδημιούργησε θέσιν παρά τῷ δημοσίῳ ταμείῳ, και δευτέραν παρά τῷ τελωνείῳ προς το συμφέρον του, έλαβε διορισμούς δοκοκαριστῶν, και άγροφυλάκων, οι όποιοι άποφεύγοντες, την εκπλήρωσιν των καθηκόντων των επαύθησαν, και τελευταίον εζήτησε να πωλήσῃ εις τον δήμον ένα άγρον κείμενον εις θέσιν Κρύα άντι ύπερόγκου τιμῆς προς κατασκευήν του σφαγείου (περι τούτου επικαλούμαι και την μαρτυρίαν του κ. προέδρου του δημοτικού συμβούλου), άλλ' άποκρουσθείσης της απαιτήσεώς του, ένεκεν της ακαταλήλου θέσεως, εκπρόχρη άναφανδόν κατά του κ. Δημαρχου.

Άρκούμενος επί του παρόντος εις τά προεκτεθέντα, καθόσον άφορῆ την κατ' έμου άποδοθείσαν επί άνίκανότητι αίτιασιν, όμολογῶ ότι ατεροῦμαι της Ικανότητος του κ. Γκολφινόπουλου, την όποιαν δέν έπεδύομεν καθ' όλον το στάδιον της δημοσίας και δημοτικής ύπηρεσίας ν' άποκτήσω άν όμως αύθις προκληθῶ έπιφυλάσσομαι να συμπληρώσω την παρούσαν.

Δέξασθε, κ. συντάκτα, την διαβεβαίωσιν της εξαίρέτου προς ύμας ύπολήψεως μου.

Όλωσ ύμέτερος

Β. Παπαπαναγιώτου

Γραμματεῦς της Δημαρχίας Πατρών.

Άξιότιμε κ. Συντάκτα του «Φορολογούμενου»

Εν τῇ καταχωρηθείσῃ εις το ύπ' αριθ. 633 φύλλον της άξιολόγου έφημερίδος σας διατριβῇ, ο συντάκτης αυτης Νικόλ. Γκολφινόπουλος καταπιπτεται μεταξύ άλλων και έμου, παριστῶν ότι ή θέσις του δημοίατροῦ άποβαίνει άνωφελής μεν δια τους πένητας, έπιβλαβῆς δε εις τας υπό νοσηλείαν κοινάς γυναίκας, καθ' όσον λέγει εκ κερδοσκοπικού πνεύματος όρμώμενος, καταπιεζῶ αυτάς.

Εις τοιαύτην άόριστον μομφήν δέν μοι είναι δυνατόν ν' απαντήσω ούτε τον τρόπον ούτε το είδος της πίσεως έρίζει, δέν πιστεύω δε να έννοή

πλευσιν την κατά νόμον όφειλομένην μοι πληρωμήν της επισκέψεως.

Άλλά την προς τον κ. Γκολφινόπουλον άπάντησιν καθιστῶ άλλως περιττήν ή γνώσις ήν έχει ή κοινωνία και έμου και έκείνου, και τά αίτια της κατ' έμου επιθέσεώς του, άτινα δέν αναγράφω, να μη προσβάλλω την δημοσίαν αιδώ.

Διατελώ κ. Συντάκτα μεθ' ύπολήψεως.

Λεωνίδας Σταμάτης, Ιατρός.

Άξιότιμε Κύριε Συντάκτα!

Επειδή ή εν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ της ύμετέρας έφημερίδος διατριβῇ, του έπαγγελομένου τον δημοτικόν Σύμβουλον άπρεπετοῦς δικηγόρου κ. Γκολφινόπουλου «περι Δημοτικῶν» άπτεται και της ήμιστορας ύπολήψεως, άπαντῶ, έπαφίμενος την επί της άπαντήσεώς μου εκτίμησιν τῇ εὐθουκρίαι του κοινοῦ.

Διὰ της έμέ άφορώσης παραγράφου της διατριβῆς του, προκειμένου περι έλαττώσεως της μισθοδοσίας μου, αίτείται παρά του κ. Νομαρχου (χωρίς προηγούμενας την αίτησί του ταύτην να ύποβάλλῃ υπό βέβαιον κριτικῆς) την άπάλειψιν της θέσεώς μου, ως βεβαιωτοῦ παρά τῷ τελωνείῳ την όποιαν διατείνεται ότι δημιουργεῖ ο κ. Δήμαρχος δια της μη έκμισθώσεως των φόρων. Άλλά πώς είναι δυνατόν να έπιτευχθῆ ή άπάλειψις ταύτης, άφου ύπέγγυοι όντες τῇ Ήθικῇ Τραπέζῃ οι δια του Τελωνείου εἰσπραττόμενοι δημοτικοί φοροὶ δέν δύνανται άλλως ή δι' ειδικοῦ του δήμου ύπαλλήλου να βεβαιώνται, τῇ έποπτεία του κ. Τελωνου; Επειδή ή βεβαίωσις ενεργουμένη παρ' ένοικιαστοῦ δέν δύναται να ή άληθής, δια τον υπό του εριτίμου κυρίου Συμβούλου άγνωστομενον (!) λόγον, ότι ούτος άμεσαον έχει συμφέρον προς άποκρυψιν του άληθοῦς της βεβαίώσεως.

Τῆς δημιουργίας δε της θέσεως ταύτης του παρά τῷ Τελωνείῳ δημοτικού βεβαιωτοῦ εναργῶς τεκμαιρομένης προαιωνίως και άφ' ης οι δημοτικοί φοροὶ επί των προς τοπικῆν κατανάλωσιν ή μη εισαγομένων ὠνίων και έμπορευμάτων και των εξαγομένων τοιούτων, ήρξαντο δια του Τελωνείου εἰσπραττόμενοι, είτε εκμισθωμένοι τυγχάνουσιν είτε μη, παρακαλῶ τον κ. διατριβογράφον να γνωρίσῃ ήμιν την δημιουργίαν ήν επί της θέσεως ταύτης της μη των φόρων ένοικιάσεως ένεκεν ο κ. Δήμαρχος ποιεί.

Επικαλεῖται εἰς τῆς τιμωρίας του κ. Δημαρχου επί τῷ λόγῳ ότι δέν εξέθετο εις ένοικίασιν τον δημοτικόν φόρον.

Άλλ' επί ποία βάσει εἶδει να πραγματωθῆ ή ένοικίασις αυτη άν μη επί τῇ βάσει των εισπράξεων του άπρόντος έτους 1886, καθ' ο εισπράχθησαν δραχμαὶ 387,000 μ' όλην την έμπορικῆν καχεζίαν; Και όμως ο κ. ούτος προϋπολογίσειεν δραχμάς 320,00. Άν δε λάβωμεν ύπ' όψει τά κάτωθι σημειούμενα άποτελέσματα των 2 πρώτων μηνῶν του τρέχοντος έτους ως και εκείνα των έπίσης 2 πρώτων του άπελθόντος έξομεν τεκμήριον άδιάσειστον ζημίας εκ δραχ. 120,000 του δήμου, εάν εζ άρχῆς του έτους έπραγματοῦτο ή άβάσιμος αυτη ένοικίασις.

Ο Ήν. του 1886 εισέπραξε δραχ. 18,787.50

Ο του τρέχ. 1887 » » 41,666.15

ήτοι επί πλέον διαφορά δραχ. 22,878.65

Φεβρουάριος 1886 εισέπραξε δρ. 23,432.80

» 1887 » » 45,979.15

ήτοι επί πλέον διαφορά δραχ. 22,546.35

Τό σύνολον της επί πλέον διαφοράς των δύο τούτων μηνῶν άνέρχεται εις δραχ. 45,425.00. Εξ αναλογίας ήθεν των δύο τούτων μηνῶν σχηματίζεται προϋπολογισμός κατά πολὺ διάφορος του υπό του διατριβογράφου σχηματισθέντος, διότι καθ' ήμῶς ούτινες όμιλοῦμεν επί έδραίων βάσεων εἰσιθόμενοι κα' εκ των εισπράξεων Δημ.

Τρίτον ο Σύλλογος «Ερμής» και αὐτὸς περικραλεῖ τὴν Στὴν Κυβέρνησιν ὅπως μετακαλέσῃ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιστήμονά τινά ἀμπελογόνον καὶ παθολόγον τῆς ἀμπέλου, ὅστις ἀφοῦ παρακολουθήσῃ τὴν βλάστησιν τῶν παρ' ἡμῖν ἀμπέλων διαγνώσῃ καὶ προσδιορίσῃ σαφῶς τὸ εἶδος καὶ τὰ θεραπευτικὰ μέσα πολλῶν νόσων αἵτινες παρουσιάζονται κατ' ἔτος εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀμπελώνας καὶ αἱ ὁποῖα πολλὴν ἐμποιοῦσιν ἀνησυχίαν. Ὡς γνωστὸν, πολλαὶ νόσοι παρατηροῦνται ἀπὸ τινος εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀμπέλους καὶ εἰς ἄλλα καρποφόρα δένδρα, τινὲς δὲ τούτων καὶ σημαντικὰς ἐπὶ πνευκὸν φθοράς, χωρὶς νὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ ἐξόντωσίς των. Ἀναπόφευκτος καθίσταται οὕτω ἡ συνδρομὴ ἐπιστήμονος τινὸς Ἑυρωπαϊοῦ, ὅπως οὕτως καθορίσῃ τὰς νόσους ἐκείνας καὶ διαγράψῃ τὰ θεραπευτικὰ μέσα. Διὰ τούτου ὁ Σύλλογος δὲν ἐνόησε τὸ παράπαν ν' ἀμφοδότησῃ τὴν ἱκανότητα τῶν ἡμετέρων ἐπιστημόνων γεωπόνων, οὐχ' ἤτεον φρονεῖ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου μετακαλέσις ἐπιστήμονος ἐιδικοῦ καὶ πεπειραμένου δὲν ἤθελεν εἶσθαι περιττὴ, οὐδ' ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη ἄσκοπος.

Τέταρτον, ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ερμής» κρινεῖ ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ νὰ ἐπαναλάβῃ πρὸς τὴν Στὴν Κυβέρνησιν τὴν εὐχὴν ἢ ἐπανηλειμμένως διεβίβασε μέχρι τοῦδε κατὰ διαφόρους ἐποχάς, νὰ εὐχηθῇ δηλονότι περὶ ἐπεκτάσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως τραπεζικῶν νόμων καὶ εἰς τοὺς ἰδιώτας, ἵνα ἐκλείψωσιν αἱ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμβολαίων ἀτελεῦται διενεξίαι, δι' ὧν ἡ κτηματικὴ πίστις παρ' ἡμῖν οὐκ ὀλίγον παραβλάπεται. Τὸ πολὺτυπον τῶν περὶ ἐκτέλεσεως διατάξεων τῆς ἡμετέρας Πολιτικῆς διοικήσεως, δίδει, ὡς γνωστὸν, χώραν εἰς ποικιλωτάτας ἐστάσεις, ἐνθαρρῦνει τὴν στρεψοδικίαν καὶ παρέλκει τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δίκας, πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ τε ὀφειλέτου καὶ τοῦ δανειστοῦ. Οὕτω τὰ κεφάλαια ἀποφεύγουσι τὴν ἐκ τῶν ἀκινήτων ἀσφάλειαν ἧς εἰς εὐδύνατον νὰ προσπορίσῃ εἰς τὸν κτηματίαν εὐκόλως καὶ ἀντὶ μικροῦ τόκου τὰ ἀναγκαζοῦντα αὐτῷ χρήματα. Οὐδεὶς σήμερον ἀποφασίζει νὰ δανείσῃ εἰς κτηματίας ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων, ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἤθελε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ συμβολαίον, θὰ εὕρισκετο ἐναντι πολυπλοκοτάτης διαδικασίας καὶ ἀτελεῦται ἀντιρροήσεων καὶ χρονοτριβῆς ἀπροσδιορίστου. Ὁ ἐιδικὸς νόμος τῶν παρ' ἡμῖν τραπεζῶν, καθ' ὃν αὐταὶ διενεργοῦσι τὴν ἐκτέλεσιν, δοκιμασθεὶς ἤδη διὰ πολυχρονίου ἐφαρμογῆς ἐδείξεν ὅτι ἐνῶ παρέχῃ τῷ ὀφειλέτῃ πᾶσαν ἀσφάλειαν, ἐξασφαλίζει τὸν δανειστὴν καθ' ὅλων ἐκείνων τῶν ἐναντιοτήτων, ὧν παρεκτικὴ εἰσὶν ἡ κοινὴ περὶ ἐκτελέσεως διαδικασία. Οὐδεὶς δ' ὑπάρχει λόγος ἵνα μὴ ὁ περὶ τραπεζῶν ἐιδικὸς Νόμος γίνῃ γενικὸς τοῦ Κράτους νόμος. Περὶ τούτου ἡ κοινὴ συνείδησις ἤ ἀπεφάνθη ἤδη, εἰς τὴν κυβερνήσιν δ' ἐναπολείπει ἡ πραγματοποίησις τῆς.

Τελευταῖον ὁ Σύλλογος «Ερμής» λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ συστήσῃ τῇ Σεβαστῇ Κυβερνήσιν τὴν διὰ νομοθετικῆς πράξεως ἀπλοποίησιν καὶ κωδικοποίησιν τῶν περὶ χαρτοσήμου Νόμον, οἵτινες ἐν τῇ πληθύνει καὶ ποικιλίᾳ αὐτῶν ἐγένοντο ἀκατάλληλοι οὐ μόνον εἰς τοὺς ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς κατ' ἐπάγγελμα κεκλημένους εἰς τὴν ἐφαρμογὴν των. Τοιαύτη ἀνωμαλία περὶ τῶν κανονισμῶν ἀντικειμένου ἀπτομένου ὅλων σχεδὸν τῶν συμπερόντων καὶ τῶν σχέσεων τῶν ἀτόμων, γίνεται πολλάκις παρὶς αὐτῶν καὶ πρόξενος ζημίας. Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ερμής» νομίζει εὐλόγως ὅτι διαβιβάζων τὴν εὐχὴν περὶ ἀπλοποιήσεως καὶ εἰς ἕνα ὀργανικὸν νόμον συγχωνεύσεως τῶν πολλαπλῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων, ἐκφράζει γενικὴν εὐχὴν καὶ διατυπῶσιν κοινὴν ἐπιθυμίαν. Εὐπειθέστατος

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορ. Συλ. Πατρῶν «Ερμής»
Δ. Σ τ ά ρ ο ς

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Φιλίππουλος

Φίλε κύριε Φιλίππουλε!
Θὰ εἶμαι εὐχρόμων καταχωρίζοντας εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ «Φορολογουμένου» τὰς κατωτέρω γραμμάς ἐπὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος.
Ὅλος ὑμέτερος Π.

Τὸ πείραμα τῶν 400 μέτρων τοῦ κυματοθραύστου ἐξετελέσθη, ἐπιτροπὴ ἀποσταλείσα παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐκ μηχανικῶν καὶ ἐξετάσασα αὐτὸ ἀπεφάνθη δι' ἐκθέσεώς της ὅτι ἔλαβον καὶ λαμβάνουν χώραν κατακαθίσεις ἐν αὐτῷ, καταλήγει δὲ διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεώς της, ὡσάν ἀνετέθη εἰς αὐτὴν διαίτητοῦ ἔργον, ὅπερ δὲν εἶχε, ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου δεόν νὰ παύσῃ εἰς τὸ μέλλον ἰσχύουσα ἡ κατ' ἀποκοπὴν ἀρχικὴ σύμβασις καὶ γίνων μετὰ τοῦ ἐργολάβου νέαι συμφωνίαι κατὰ μονάδα, ὑπολογίζουσα συγχρόνως ὅτι ἡ μετατροπὴ τῆς ἀρχικῆς κατ' ἀποκοπὴν συμβάσεως εἰς νέαν κατὰ μονάδα θὰ ἐπιφέρει προσθηκὴν δαπάνης εἰς τὸ ὅλον τοῦ ἔργου μετὰ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ διὰ τὸ πρῶτον κατατελεσθὲν τεμάχιον τοῦ κυματοθραύστου μόνον δραχμῶν 2,000,000 οὕτω δὲ ἡ ὅλική δαπάνη τοῦ λιμένος θέλει φθάσει τὸ στρογγύλον ποσὸν δραχ. 7,000,000 ἀντὶ 4,923,000 κατὰ τὴν ἀρχικὴν σύμβασιν, ἀλλὰ καὶ πάλιν βλέπομεν!!!

Ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἀρχικὴ σύμβασις κατ' ἀποκοπὴν εἶναι ἱσχυρὰ ὥστε ἀπαξ ὁ ἐργολάβος ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου κατ' ἀποκοπὴν ἀντὶ δραχ. 4,923,000 εὐθουόμενος κατὰ τὸ ρητὸν ἀρθρον 23 τῆς συμβάσεως, ἀδιὰ πάντα κίνδυνον καὶ οἰασθ' ἡ π ο τ ε κ α τ α κ α θ ἰ σ ε ι ς προερχομένης ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἐκ τρικυμιῶν ἢ καθε ἀλλῆν αἰτίαν προβλεπομένην ἢ μὴ, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν θεομηνιῶν,» ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον πληρῶς κατὰ τὴν σύμβασιν ἢ τοῦλάχιστον νὰ παρατηρήσῃ τούτου, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ λιμένος ἔχει καθήκον ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν πρέπει νὰ παρεκλινήν ἐν περιπτώσει διαμαρτυριῶν τοῦ ἐργολάβου νὰ κηρύξῃ αὐτὸν ἔκπτωτον καὶ τοῦτο κατ' ἐπιβίβασιν. Τί σημαίνουν αἱ ἀνατροπαὶ συμβάσεων καὶ ἀποζημιώσεις εἰς τὸν ἐργολάβον αἵτινα μᾶς συμβουλεύει ἡ τῶν μηχανικῶν ἐπιτροπὴ;

Ἄν ὑπάρχουν κατακαθίσεις εἴνε διὰ λογαριασμῶν καὶ κίνδυνον τοῦ ἐργολάβου ὅστις πρὶν ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν ὄφειλε νὰ προὖρῃ αὐτὰς ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἀπατάμαι πιστεύων ὅτι κάλλιστα ποσὲβλεπε τὰς τοιαύτας. Εἶνε πιστευτὸν ἐργολάβος ἱκανότητος καὶ πείρας οὐ τῆς τυχοῦσης νὰ ἀναλάβῃ ἐκτελεσθῆναι τοιοῦτου σπουδαίου ἔργου χωρὶς ἐκ τῶν προτέρων, διὰ μελετῶν, νὰ γνωρίσῃ τὴν πραγματικὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους ἐν τῷ πυθμένι ἢ τοιαύτη ἐπιπολαιότης δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε εἰς τοὺς τῶν ἀπλῶν παραπηγμάτων ἐργολάβους, οὐχὶ εἰς τὸν κύριον Μανιὰκ ὅστις φαίνεται κατ' ἐμὲ καθ' ὅλα κατηρησιμένους καὶ τέλειος, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων δὲ κρίνοντες εὐκόλως δύναται νὰ παρεξηγήσῃ τις τὴν ἐν γένει διαγωγὴν του ἐπὶ τοῦ ἔργου καὶ νὰ πιστευθῇ ὅτι ἀπ' ἀρχῆς εἰργάσθη με πρόθεσιν ὑστεροβουλίας, ἐπομένως ἡ καλὴ μετ' αὐτοῦ πίστις ἐκλονίσθη. Φρονῶ ὅθεν καὶ πιστεύω μάλιστα ὅτι διερμηνεύω τὸ φρόνημα τοῦ πλείστου μέρους τῆς κοινῆς γνώμης ὅτι διὰ τοὺς ἄνω λόγους καὶ ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας περιστάσεις ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ κηρύξῃ αὐτὸν ἔκπτωτον τοῦτο ἀξιοῖ τὸ συμφέρον τοῦ λιμένος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ μῦθος Καλαβρύτων μετὰ τοῦ κατασκευασθέντος μέρους τοῦ κυματοθραύστου ἀρκεῖ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πλοίων καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν φορτώσεων τῆς πλευρᾶς ἐκείνης ἂν ὅμως ἀργότερα, ἢ ἐπιτροπὴ θελήσῃ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου κατὰ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον (φράττουσα κατ' ἐμὲ ἐν μανδί) τότε δύναται εὐκόλως νὰ προστρέξῃ εἰς ἄλλας ἐταιρίας καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ τῶν ἀποκοπῆς ἀς παραχωρηθῇ ἔστω καὶ κατὰ μονάδα ἐκθέτουσα τὸ ἔργον εἰς μεσοδοσίαν—ἀλλὰ τοῦλάχιστον νὰ δοθῇ εἰς ἐταιρίαν

παρέχουσαν ἐγγύγνα καλῆς πίστεως καὶ οὐχὶ καταφεύγουσαν εἰς περιστροφὰς καὶ προσφάσεις ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν ἀπαιτουμένην καλὴν πίστιν. Ἡ κοινὴ γνώμη ἀπαιτεῖ καὶ παρὰ τῆς ἤδη λιμενικῆς ἐπιτροπῆς τὴν μεγαλητέραν προσοχὴν καὶ εὐλάβειαν εἰς τὴν λιμενικὴν περιουσίαν.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.
Πάτρας τῆ 11 Μαρτίου 1887.

Διατελῶ
.....

Φίλε κύριε Σιντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Οὐδεμίαν εἶχον διαθέσιν ν' ἀπαντήσω εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Ν. Γκολφινούλου ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν δημοσιευθέντα, ἐὰν καὶ διὰ τούτων καὶ διὰ διαφόρων σπερμολογιῶν δὲν διεστρέφοντο οἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἐπαχθέντες λόγοι. Τούτου ἕνεκα ὡς μόνον ἀπάντησιν ἀναγκάζομαι ν' ἀποστείλω ὑμῖν ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ παρακαλέσω ὑμᾶς, ὅπως καταχωρίσητε ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν. Οἱ λόγοι οὗτοι συνετάχθησαν μετὰν μακρὰ μετὰ τῶν ἐτέρων συναδέλφων κ. κ. Π. Χαντζιαθανασίου καὶ Πολ. Καλαβρέζου, συνεννόησιν, καὶ δὲν ἦτο δυνατόν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ περιεχομένου νὰ ὑπογράψωσιν οὗτοι, διότι ἀμφοτέρων γνωστὴ τυγχάνει καὶ ἡ νοημοσύνη καὶ ἡ ἀνεξαρτησία.

Περὶ τοῦ κινήτου χρέους τῆς παρελθούσης ὡς καὶ τῆς παρούσης δημοτ. ἀρχῆς ὡς καὶ τῶν πληρωθέντων ὑπὸ τῆς παρούσης εἰς ὀφειλόμενα ἐκ τῆς παρελθούσης δημοτ. διαχειρίσεως, ἐστρηχθημεν εἰς ἐπισήμους πληροφορίας τοῦ δημοτ. εἰσπράκτορος. Ἐσωκλείστωμεν σὰς ἀποστέλλω δύο πίνακας τούτου, ἐξ ὧν καταφαίνεται, ὅτι κινήτου χρέος ἀφῆκεν ἡ προκάτοχος δημοτ. ἀρχὴ δραχ. 350, 562 καὶ 61 ο)ο' ἐξ ὧν δραχ. 236,557 καὶ 46 ο)ο' ἐπληρώθησαν ὑπὸ τῆς παρούσης δημοτ. ἀρχῆς, δραχ. δὲ 113,905 καὶ 15 ο)ο', ὀφειλόμενα εἰσέτι τὸ δὲ κινήτου χρέος τῆς παρούσης δημοτικῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ 1886 εἶναι δραχ. 116, 796 καὶ 81 ο)ο' οὐδεμίαν πρόθεσιν ὑπῆρχε νὰ συκοφαντιώσῃ πρόσωπα, οὐδὲ νὰ διαστραφῶσι τὰ πράγματα. Τοῖς πᾶσι δ' εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ συκοφαντεῖν θεωρῶ τὸ ἀπεχθέστερον τῶν ἀδικημάτων, καὶ διὰ τοῦτο πλειστάκις ἐν τῷ δημοτ. συμβουλίῳ ἐναντίον τοῦ πολιτικοῦ μου συμφέροντος, ἀνέλαθον τὴν ὑπεράσπισιν ἐκείνων πρὸς οὓς ἀδικοὶ αἰτιάσεις καὶ μομφαί, κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἀπεδόθησαν.

Ἐπὶ τέλους ἀναγκάζομαι ν' ἀπαντήσω εἰς προσωπικὸν κατ' ἐμοῦ ὑπαινιγματὸν, ἂν καὶ φρονῶ ὅτι οὐδεμίαν ἀπαντήσεως χρεῖαν εἶχον, διότι ἐκάστον ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ πολιτεία εἶναι γνωστά. Ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1884 συνωμολογήθη ὑπὸ τοῦ τότε δημάρχου κ. Θάνου Κανακάρη τὸ μετὰ τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκ δραχμ. τριῶν ἑκατομμυρίων δάνειον τοῦ δήμου, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπρόκειτο νὰ πληρωθῶσιν, οἱ παρὰ τοῦ δήμου ἐκ παλαιῶν χρεῶν ἔχοντες λαμβάνειν, ὁ τότε δήμαρχος με παρεκάλεσεν, ὅπως ἐπὶ ἀμοιβῇ ἀναλάβω τὴν ἐξέλεξιν καὶ ἐκκαθάρσιν ἀπάντων τῶν ἐχόντων λαμβάνειν, καὶ συντάξω τὰ σχετικὰ τῆς πληρωμῆς τούτων σχέδια· ἐπὶ ἕνα σχεδὸν μῆνα κατέγινε ἐξελέγχων ἀπαιτήσεις ὀφθοῦντα σχεδὸν δανειστῶν τοῦ δήμου, καὶ συνέταξα τὰ τῆς ἐκκαθάρσεως καὶ ἐξοφλήσεως αὐτῶν συμβολαία· ἐν δὲ τῆς ἐργασίας μου ταύτης ὁ δήμος ὤφειλε πλέον τῶν δραχμῶν 15 χιλ. ὡς τοῦτο καὶ ἐνώπιον τοῦ δημοτ. συμβουλίου ὡμολόγησεν ὁ τότε δήμαρχος κ. Θ. Κανακάρης, καὶ ἤδη δὲν ἀμφισβάλλω ποσῶς ὅτι θέλει ὀμολογήσει, καθόσον ἐν τῇ γενομένῃ ὑπ' ἐμοῦ ἐξέλεγχῃ, ἀνεκάλυψα, ὅτι τινὲς μὲν εἶχον τελεσιδικίας διὰ πρῶτὰ πληρωθέντα, καὶ ἕτεροι μὴ δικαιοῦμενοι ἐζήτουν νὰ πληρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ δήμου· διὰ τὴν ἐργασίαν μου δὲ ταύτην ὑπέβηλον ἐνώπιον τοῦ τότε προέδρου

των Πρωτοδικών τέσσαρας πίνακας, και επί τῆ βάσει τούτων ἐπληρώθησαν ποσὸν βεβαίως ἀστυνομικὸν ἀπέναντι τῆς πολυήμερου και ἐπιτόνου ἐργασίας, ἦν τινα παρέσχον.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ διατριβῇ ἀναφερομένων ἀπαξιῶ ν' ἀπαντήσω.

Ἐπισημαίνονται μετὰ τῆς ἰδιαζούσης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεις.

Πρόεδρος
Γ. Κ. Τσερτίδης.

Ἐπιφορτισθέντες ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅπως κρίσωμεν τοὺς λόγους, δι' οὓς τοῦτο προέβη εἰς τὴν ἐρρεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ε. ε. ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας, ὑποβάλλομεν τούτοις διὰ τῆς παρουσίας ἐκθέσεώς μας.

Ὡς πρὸς τὸ Κεφάλαιον Α'. τῶν ἐξόδων

Αἱ μισθοδοσίαι ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συμφώνως και μετὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, ἀναλόγως τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν και τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τε τροφίμων και τῶν ἐν γένει χρεωδῶν και ἀναλόγως τῆς ἠπηρεσίας ἐκάστου· λίαν δὲ αὐθαίρετως και ἀδίκως ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου περιώρησε τούτους· ἡ ἐλάττωσις τῆς μισθοδοσίας τοῦ γραμματέως τῆς Δημαρχίας ἀπὸ δραχ. 8,360 εἰς 2,400 εἶνε ὅλως ἀδικαιολόγητος και ἀδίκος, ἀφοῦ πολλὰς και ποικίλας ἐργασίας ἐκτελεῖ οὗτος, και οὐδόλως δικαιολογεῖται ὁ περιορισμὸς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι, ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας τοσοῦτον λαμβάνει μισθόν· διότι οὗτοι και μισθοδοσίαν ἀνωτέραν λαμβάνουσιν και γενναίαν χορηγίαν ἐκ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου και ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ παρέχει τὸ της συντάξεως εὐεργέτημα.

Λίαν δὲ ἀδίκος εἶνε ὁ περιορισμὸς τῆς μισθοδοσίας τοῦ παρὰ τῷ τελωνεῖῳ ὑπαλλήλου ἀπὸ δρ. 1800 εἰς 1,200, ἀφοῦ πολλὴν και ποικίλην ἐργασίαν ἔχει και ἀφοῦ μάλιστα εἶς και μόνος ὑπάλληλος δημοτικὸς παρὰ τῷ τελωνεῖῳ ὑπάρχει, ἐνῶ ἡ ἐνταῦθα λιμενικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὰς λιμενικὰς εἰσπράξεις, αἵτινες δὲν εἶνε ἀνώτεροι τῶν δημοτικῶν και ὀλιγωτέρας δυσχερείας ἢ βεβαίως τῶν παρέχει, οὐ μόνον ὑπάλληλον με μισθὸν δραχ. 1,800 παρὰ τῷ τελωνεῖῳ ἔχει, ἀλλὰ και τρεῖς βοηθοὺς τούτου.

Ἡ κατάργησις τῆς θέσεως τοῦ βοηθοῦ παρὰ τῷ δημοτικῷ εἰσπράκτορι οὐ μόνον ἀδικαιολόγητος εἶνε, ἀλλὰ και λίαν ἐπιζήμιος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἶνε, καθόσον μόνος ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν πολυειδή και πολυπλοκὸν ὑπηρεσίαν του, ὡς τοῦτο και αὐτὰς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 115 πρὸς τὸν κ. Δημάρχου ἀναφορὰς του ἐκθέτει· ἀφοῦ και ἐν τῷ δήμῳ Ἐρμοῦπόλεως ἔθθα αἱ ἐργασίαι τοῦ εἰσπράκτορος εἶνε πολὺ ὀλιγωτέρας οὐ μόνον εἰσπράκτωρ ἔχει μισθοδοσίαν 3240 δραχ. ἐνῶ παρ' ἡμῶν ἔχει 2400; ἀλλὰ και βοηθὸν ἔχει με μισθὸν δρ. 1800 και συνάκτην με 960.

Λίαν ἀδίκος και ἀδικαιολόγητος και ἡ κατάργησις τῶν θέσεων τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων και τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀφοῦ οἱ δύο μόνον γραφεῖς δὲν δύνανται οὐδὲ εἰς τὴν ἀντιγραφὴν νὰ ἐπαρκέσωσι, και οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, οὐ μόνον καταγίνονται εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων και τῶν πράξεων τοῦ Δημοτ. συμβουλίου, ἀλλὰ και εἰς πολλὰς ἄλλας ἐργασίας, ὡς τοῦτο εἶνε γνωστὸν και τῇ Νομαρχίᾳ και τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ, ὅπερ παμφηφεί μάλιστα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 245 π. ε. πράξεώς του ἐγκριθέσης και διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10,801 διαταγῆς τῆς Νομαρχίας ἐψηφίσε και ἀμοιβὴν ὑπὲρ τοῦ ὑπαλλήλου τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων.

Ὁ περιορισμὸς τῆς μισθοδοσίας τοῦ Β'. Ἀστυνομικοῦ ἀπὸ δρ. 2,760 εἰς 2160 εἶνε ὅλως ἀδικαιολόγητος, οὐ μόνον ἔνεκα τῶν κόπων, οὓς πιναις οὗτος καταβάλλει, ἀλλὰ και δυσκάλωτος

σχετικῶς μετὰ τὴν ἐκ δραχ. 3000 μισθοδοσίαν τοῦ ἀγορανόμου, ἔχοντος ὀλιγωτέραν ἐργασίαν, και ἀφοῦ μάλιστα και πρὸ εἰκοσαετίας ἦτοι κατὰ τὸ ἔτος 1868 ὁ μισθὸς τοῦ Β'. Ἀστυνομικοῦ ἦτο δραχ. 2,400.

Ὁ περιορισμὸς τῆς μισθοδοσίας τοῦ γραμματέως τῆς ἀστυνομίας ἀπὸ δραχ. 1440 εἰς 960 και τοῦ ὑπογραμματέως ἀπὸ 960 εἰς 840 εἶνε ἀδίκος και ἀδικαιολόγητος, ἀφοῦ οὐδέποτε τοσαύτην εὐτελεῖ μισθοδοσίαν ἐλάμβανον οὗτοι, και ἀφοῦ μάλιστα ἀναλόγως τῆς παρ' αὐτῶν παρεχομένης ἐργασίας δικαίον ἦτο και τὸ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ποσὸν νὰ αὐξήσῃ.

Ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰρηνοφυλάκων ἀπὸ 8 εἰς 5 εἶνε λίαν ἐπιζήμιος διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν και ἀσφάλειαν, ἀφοῦ τοσαύτην κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνάπτυσιν ἡ πόλις ἔλαβε και κατὰ τὸν πληθυσμὸν και τὴν ἔκτασιν και ἀφοῦ μάλιστα και οἱ ὑπάρχοντες οὐκ ἔνεκα ἐπαρκῶσι· και ἐπὶ τῆς παρελθούσης δημοτικῆς ἀρχῆς ἦσαν 10 τοιοῦτοι και ἐν αὐτῷ τῷ δήμῳ Ἐρμοῦπόλεως οὐκ ἔνεκα τοιοῦτους ἔχουσιν.

Ἐπιπλέον δὲ και ὁ περιορισμὸς τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων ἀπὸ 70 εἰς 60 θέλει ἀποβῆ λίαν ἐπιζήμιος εἰς τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως και ἀσφαλείας, διότι μόλις και οἱ 70 κλητῆρες ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν ἔκτασιν και τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως.

Ἡ κατάργησις τῶν δύο ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀγοροφυλακῆς εἶνε ὅλως ἀδικαιολόγητος και ἐπιζήμιος, καθόσον οἱ ἀγοροφύλακες ἀνεῦ ἐπιτηρητῶν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκπληρώσῃ μόνον τὸ καθήκον των, ὁ δὲ περιορισμὸς τῶν ἀγοροφυλάκων ἀπὸ 40 εἰς 25 μείωσιν θέλει ἐπενέγκῃ ζημίαν εἰς τὴν τήρησιν τῶν κτημάτων, διότι ὁ ἐλάχιστος οὗτος ἀριθμὸς ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς μεγάλης κτηματικῆς περιφέρειας, ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ Δραπετσίου και τελευτούσης ἐν τῷ δήμῳ Δύμης ἦτοι εἰς ἀπόστασιν 10 ὁρῶν.

Ὡς πρὸς τὸ κεφαλ. Β'.

Τὰ γραφικὰ ἐξόδα τῆς τε δημαρχίας, ἀστυνομίας και ὑπαλλήλου τοῦ τελωνεῖου ὁρθῶς εἶχον κανονισθῆ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν και τῷ συμβουλίῳ και τῇ Νομαρχίᾳ, ὅτι ἐνίστο οὐδὲ τὸ ποσὸν τοῦτο ἤρκεσε και συμπληρωτικὰ ἐχορηγήθησαν πιστώσεις.

Ἡ ἀπάλειψις τοῦ ἐκ δραχ. 300 κονδύλιου δι' ἐξόδα τῶν ἐξαρχομένων δημοτικῶν ὑπαλλήλων και τοῦ ἐκ δραχ. 400 δι' ἐξόδα τελετῶν εἶνε ὅλως ἀδικαιολόγητος, καθόσον πολλὰκις οἱ δημαρχικοὶ πρέδροι και οἱ κλητῆρες ἀναγκάζονται νὰ ἐξέρχωνται δι' ὑπηρεσίαν εἰς διάφορα τοῦ δήμου χωρῖα ἐπιπλοῖ και ἐφ' ἀμάξης, διὰ δὲ τὰς τρεῖς τελετὰς ἦτοι τῆς 25ης Μαρτίου τῶν θυομάτων τοῦ βασιλέως και τοῦ διαδόχου μόλις τὸ ποσὸν τῶν δρ. 400 ἀρκεῖ.

Ὡς πρὸς τὸ κεφαλ. Γ'.

Ἡ ἀπάλειψις τῶν ἀπροόπτων τούτου δημάρχου και ἀστυνομικοῦ εἶνε λίαν ἀδικαιολόγητος, ἀφοῦ εἰς ὅλους τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν τοιοῦτον ἐσημειώθη κονδύλιον, και ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι, πολλὰ και διάφορα ἀπρόοπτα ἐξόδα ἀμφοτέροι ὑφίστανται.

Ἡ ἀπάλειψις τῆς συντηρήσεως τῆς ἀμάξης τοῦ δημάρχου εἶνε ὅλως ἀδικαιολόγητος, ἀφοῦ ἀπὸ τοῦ 1872 τοιοῦτον κονδύλιον ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς ἐσημειοῦτο καθόσον ὁ δημάρχος πολλὰκις ἔνεκα διαφόρων ἐκτελουμένων ἐργῶν και ἔνεκα ὑπηρεσίας, ἀναγκάζεται νὰ μεταβαίη εἰς διάφορα μέρη, εἴτε μόνος εἴτε και μετὰ τοῦ Νομομηχανικοῦ τοῦ δήμου, και χάριν τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τοῦ δημαρχικοῦ ἀξιώματος ἡ συντήρησις τῆς ἀμάξης καθιερώθη.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Δ'.

Ὁ περιορισμὸς τῶν μισθοδοσιῶν τῶν κοσμητριῶν, ὑπηρετριῶν και εὐταξιῶν τῶν δημοτ. σχολείων εἰς τὰ λίαν εὐτελεῖ ποσὰ τὰ ὑπὸ τῆς Νομαρχιακῆς ἀποφάσεως ὀρισθέντα, ἀμείνον ἀποτέλεσμα θέλει ἐπενέγκῃ τὴν μὴ εὐρεσιν κα-

ταλλήλων προνόπων διὰ τὰς θέσεις ταύτας.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον και λίαν ἐπιζήμιον κατάργησιν τῆς Παιδονομίας, ἀναφερόμεθα εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ἀξιοτιμοῦ συναδέλφου κυρ. Θωμοπόλου ἀναφερομένους λόγους, οὕτινας και ἡμεῖς θεωροῦμεν ὀρθοὺς και βασίμους.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Δ'.

Λίαν ἐπιζήμιος ἡ κατάργησις τῶν ὀδοτηρητῶν, διότι διὰ τούτων αἱ μικραὶ και καταπειγούσαι ἐπισκευαὶ τῶν ὁδῶν τῆς τε πόλεως και ἐξοχῶν ἐξετελοῦντο.

Ἡ κατάργησις τῆς θέσεως τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ὑδραγωγείου λίαν ἀδικαιολόγητος, διότι ὁ ἐπιστάτης δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ, ἀφοῦ ὡς γνωστὸν τετρακίς τῆς ἡμέρας εἶνε ἠναγκασμένους νὰ μεταβαίνωσιν και κλείωσιν και ἀνοίγωσιν τὴν δεξαμενὴν και ἔχουσι τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ τε ἐσωτερικοῦ και ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου.

Ἡ ἀπάλειψις τοῦ ἐκ δρ. 300 διὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν χανδάκων εἶνε λίαν ἀδικαιολόγητος, καθόσον ἀφοῦ ἐν τοῖς ἐσόδοις σημειοῦται πρόσδος ἐκ τοῦ ποτίσματος τῶν κτημάτων και ἐκ τῶν κτηματιῶν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην νὰ ποτίσωσι, θὰ λαμβάνῃ ὁ δήμος ποσοστὸν τι δι' ἕκαστον στρέμμα εἶνε ὑπόχρεως ὁ δήμος νὰ καθαρίζῃ και τοὺς πέραν τῶν κτημάτων ὑπάρχοντας χανδάκας, δι' ὧν τὸ ὕδωρ θὰ διέρχεται.

Ἡ κατάργησις τῶν καθαριστῶν τῆς δημαρχίας τῶν ἀγορῶν και ὁδῶν εἶνε λίαν ἀδικαιολόγητος, διότι ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ ἐργολάβος τῆς καθαριότητος ὅστις μετὰ τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 2000 κατὰ μῆνα νὰ ἐνεργῇ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως, νὰ διατηρῇ ἕξ ἑδοκαθαριστὰς και νὰ ἔχη καθαριστὰς εἰς τὰς τέσσαρας ἀγορὰς τῆς πόλεως.

Ἡ ἐλάττωσις τῆς μισθοδοσίας τοῦ κηπουροῦ τοῦ νεκροταφείου ἀπὸ δραχ. 1440 εἰς 840 εἶνε ὅλως ἀδίκος, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὴν Νομαρχιακὴν ἀπόφασιν οὗτος θέλει περιποιεῖται οὐ μόνον τὸ Νεκροταφεῖον τῆς κάτω πόλεως, ἀλλὰ και τὸ τῆς ἄνω, και ἀφοῦ και αὐτὸς περιποιεῖται τὰ δένδρα πέντε πλατειῶν τῆς πόλεως και τῆς ὀδοῦ Καλαβρύτων.

Ἀδικαιολόγητος και ἡ κατάργησις τῆς θέσεως τοῦ ἐπιστάτου τοῦ νεκροταφείου, καθόσον ἀνεῦ τοιοῦτου τὸ νεκροταφεῖον θέλει καθ' ἕκαστην μεγίστας ζημίας ὑφίστασθαι.

Ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον ε'.

Ἀδικαιολόγητος ὅλως ἡ ἀπάλειψις τοῦ ἐκ δρ. 3000 κονδύλιου διὰ βοηθήματα εἰς ἐνδεεῖς, καθόσον ταῦτα διετίθεντο εἰς ἀπόρους, οὐ μόνον ἐντοπίους, ἀλλὰ και ἐντεῦθεν διερχομένους ξένους, οἵτινες δὲν δύναται νὰ καταφεύγωσιν εἰς τὸ πτωχοκομεῖον, οὐδὲ τοῦτο δύναται νὰ συντρέχῃ τούτου.

Ἀδίκος και ἐπιζήμιος ἡ κατάργησις τῆς θέσεως τοῦ ἱατροῦ, ἀφοῦ οὗτος και τὸν ἀγορανόμον καθ' ἕκαστην διὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν τροφίμων συντρέχει και τὰς κοινὰς γυναίκας ἐπιτηρεῖ και ἄλλας ὑπηρεσίας παρέχῃ.

Ἀφ' οὗ ἡ Νομαρχία ἀπάσας τὰς ὑποτροφίας και βοηθήματα ἐνεκρίνει ἀνερχομένας εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 3500 ἀποροῦμεν πῶς ἠκέρωσε τὸ ἐκ δραχ. 480 βοήθημα διὰ τὴν πτωχὴν Κωνσταντίναν Π. Δημητροπούλου.

Πρὶν δὲ δώσωμεν πέρας εἰς τὴν παρούσαν ἐκθεσίμας καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ ἀποκρούσωμεν τὰς διὰ τὴν οικονομικὴν τοῦ δήμου κατάστασιν ἐξενεχθείσας μομφὰς ὑπὸ τῆς μειονοψηφίας, πρὸς ἡν μεγίστην προσοχὴν ἡ Νομαρχία, διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποφάσεώς της, ἔδωκεν. — Ἡ οικονομικὴ τοῦ δήμου κατάστασις δὲν εἶνε προτὶν τῆς παρουσίας τετραετίας, ἀλλὰ τῶν παρελθουσῶν, αἵτινες δυστυχῶς ἐκληροδότησαν τῇ παρούσῃ οὐ μόνον τὸ ἐκ τριῶν ἑκατομ. και ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν πάγιον χρέος, ἀλλὰ και διάφορα κινητὰ χρέη εἰς ἐντάλματα, δικαστικὰ ἀποφάσεις και ἐγκριμαὶ ἐπιδικούς ἀπαιτήσεις εἰς

δραχ. 400,000 σχεδόν χιλ. Τά πλείστα τῶν ἐπισημασμένων διὰ τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης δημοτικῆς ἀρχῆς συνομολογηθέντων δανείων ἐπληρώθησαν δὲν εἶναι δὲ ἀληθῆς ὅτι, τὸ κινητὸν τοῦ δήμου χρέος ἀνίσταται εἰς 400 χιλ. δραχ. ἀλλὰ μόνον εἰς 34,538 καὶ 44 ο) ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπὸ σημερινῆν χρονολογίαν πίνυκος τοῦ εἰσπρακτοῦ ἐξ ὧν τῆς παρούσης δημοτικῆς ἀρχῆς εἶνε μόνον δραχ. 116,511 καὶ 82 ο) αἱ δὲ λοιπαὶ ἀνήκουσιν εἰς τὰς παρελθούσας δημοτικὰς ἀρχάς.

Δυστυχῶς οὐχὶ λόγοι, οἰκονομία, ἀλλ' ἔτεροι καὶ τὴν μειονοφηρίαν καὶ τὴν Νομαρχίαν καθωδήγησαν ἀντὶ διὰ τῆς Νομαρχιακῆς πράξεως νὰ καταργῆται ἡ Παιδονομία νὰ περιοχθῶνται αἱ μισθοδοσίαι τῶν ἀτυχῶν ὑπαλλήλων, μὴ δυναμένων νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ νὰ καταργῶνται θέσεις λίαν χρήσιμοι εἰς τὴν ὑπερσίαν, ἡδύνατο νὰ ἐπέλθῃ κατάργησις τῶν ὑποτροφῶν ἐπιβαρυνουσῶν μετὰ τῶν βοηθημάτων διὰ ὁκτώ καὶ ἡμισυ χιλιάδων δραχμῶν τὸν δῆμον, καὶ νὰ δεικνύηται μεγαλητέραν φειδῶ, ὅσον ἀπορᾶ τὰς πρὸς διαφόρους ὀφειλέτας τοῦ δήμου γενομένης δωρεᾶς ἀλλ' εἰς τοῦτο δυστυχῶς οὐτε δ κ. Νομάρχης, οὔτε ὁ ἐκθύμως ὑπὲρ τῶν οἰκονομῶν κατὰ τὴν σύζητησιν μόνον τοῦ ἐφειταμένου προϋπολογισμοῦ, κυρηχθεὶς κ. συνάδελφος, παρέσχον δείγματα τῆς ὑπὲρ τῶν οἰκονομῶν καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου διαθέσεώς των, διότι ἐνθ' ἑνὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6090 τῆς 12 Αὐγούστου π.ε. διαταγῆς τοῦ ὀφθῆν Νομάρχης ἀξιοτίμος κ. Καρβύδας εἶχεν ἀκυρώσει τὸ ὑπ' ἀριθ. 356 τοῦ 1884 ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δι' οὗ εἰς τὸν Ἄνδρην Σαμαρτζῆν καὶ λοιποὺς ὀφειλέτας τοῦ δήμου ἐδωροῦντο δραχ. 12,960 καὶ 55 ο) ὁ δὲ νῦν Νομάρχης διὰ τῆς ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1886 διαταγῆς του, ἐζήτησε αὐθορμητῶς τὰ ἔγγραφα τὰ ἀπορῶντα τὰς δωρεὰς ταύτας παρὰ τοῦ κ. δημάρχου, δύο δὲ ἡμέρας πρὸ τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11,933 καὶ ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου ε.ε. διαταγῆς του ἀνεκάλυψε τὴν ὑπ' ἀριθ. 6090 προηγουμένην διαταγὴν καὶ ἐπέκρινε τὸ ὑπ' ἀριθ. 356 τοῦ 1884 ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δι' οὗ ἐδώροῦντο αἱ δραχ. 12,960 καὶ 55 ο).

Ἐν ᾧ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6620 διαταγῆς τοῦ πρῶην Νομάρχου ἠκυρώθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 171 ψήφισμα, δι' οὗ εἰς τοὺς ἀδελφούς Σωτηριάδην ἀπεφασίσθη νὰ πληρωθῶσι δραχ. 4825 καὶ 80 ο) ὡς μὴ ὑποχρέου τοῦ δήμου εἰς ἀποζημιώσιν, ἀλλὰ τῶν παροδίων, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14774 τῆς 24 Δεκεμβρίου π.ε. διαταγῆς του, ὁ νῦν Νομάρχης ἀνεκάλυψε αὐθορμητῶς τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ ἐπέκρινε τὸ ὑπ' ἀριθ. 171 ψήφισμα.

Ἐν ᾧ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6449 ἀπὸ 20 Ἰουλίου π.ε. διαταγῆς τοῦ πρῶην Νομάρχου ἠκυρώθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 155 καὶ 175 ψήφισματα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου περὶ ἐλαττώσεως τῆς τριτοῦς ἐνοικίας ἀπὸ δραχ. 140 κατὰ μῆνα εἰς 80 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8 δωματίου τῆς ἀγορᾶς ἄνω πόλεως, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γ. Σουβαλιώτη, τὴν παραμονὴν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὁ νῦν Νομάρχης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 53 τῆς 3 Ἰανουαρίου ε.ε. διαταγῆς του, τῆ αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου ὡς ἐν αὐτῇ ἀναφέρει, ἠκύρωσε τὴν ὑπ' ἀριθ. 6449 διαταγὴν καὶ ἐπέκρινε τὰ ὑπ' ἀριθ. 155 καὶ 175 ψήφισματα.

Διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11228 τῆς 11 Δεκεμβρίου π.ε. ὁ νῦν Νομάρχης ἐπέκρινε τὸ ὑπ' ἀριθ. 212 ψήφισμα, δι' οὗ εἰς τὴν ἐνοικιαστὴν τοῦ δημοτ. φόρου τῶν ἰχθύων π.ε. Ἰωάννην Τούνταν ἐδώροθησαν δραχ. 1500.

Ἐν Πάτραις τῆς 17 Φεβρουαρίου 1887.

Οἱ Δημοτικὸν Σύμβουλοι
Γ. Τσερτίδης.
Π. Χατζηβασιλείου.
Π. Καλαβρέζος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Θεσμὰ ἀπευθύνομεν συγχαρητήρια τοῖς βουλευταῖς ἡμῶν ἐπὶ τῆ φωνῇ ἣν ὑψώσαν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ τῆς ὁδοποιίας τοῦ ἡμετέρου νομοῦ καὶ κατέδειξαν τὸ προσγινόμενον τῷ τύπῳ τούτῳ ἀδίκον ἐν τῇ διανομῇ τοῦ τῆς ὁδοποιίας χρήματος. Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαμαρτηρία τῶν βουλευτῶν ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν κ. κ. Κανακάρη καὶ Φωιτῆλα, εἶνε διαμαρτηρία ὅλου τοῦ τόπου καὶ ὡς τοιαύτη δέον νὰ λογισθῆ παρὰ τῶν κεκλημένων ν' ἀκούωσι τὰ δίκαια παράπονα τοῦ τόπου καὶ νὰ διδώσιν προσοχὴν εἰς αὐτὰ, καὶ διὰ τοῦτο ἐζητήθη μετὰ προφανοῦς ἐρεθισμοῦ, ὡς γράφουσιν αἱ ἐφημερίδες, παρὰ τοῦ κ. Κανακάρη. Ἐὰν καὶ μόνον ἀναλογισθῆ τις ὅτι μετὰ παρέλευσιν τῶν ἐτῶν ἀρ' ἧς συνεστήθη τὸ εἰδικὸν τῆς ὁδοποιίας ταμεῖον καὶ μεθ' ὅσα κατέβαλεν εἰς αὐτὸ ὁ πλοῦσιος οὗτος νομὸς, ἡ πρωτεύουσα αὐτοῦ αἱ Πάτραι δὲν συγκοινωνοῖ ἀκόμη δι' ἀμαξητῆς ὁδοῦ μήτε πρὸς τὸ Αἴγιον, μήτε πρὸς τὸν Πύργον, δύναται νὰ εἰκῆσθαι ὅτι ὁ τόπος οὗτος ἠδνηκῆθη ἐν τῇ διανομῇ τῶν ὁδῶν καὶ εὐλόγως διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του παραπονεῖται: Ὅρθως δ' εἶπεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δ κ. Κανακάρης ὅτι εἰθὰ ἦσαν ἀνάξιοι οἱ βουλευταὶ Ἀχαϊκῆδος νὰ ἀντιπροσωπεύωσι τῶν νομῶν των, ἐὰν δὲν ἐπετύγχανον ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην ταύτην καὶ τὸν συγχαίρομεν.

— Μετὰ θαυμάσιας θλίψεως ἠκούσθη ἐν ταῦθα τὸ ἄγγελμα τοῦ ἐν Μεσολογίῳ ἐπισυμβάντος θανάτου τῆς πολυτίμου ἡμῶν συμπολίτιδος Μαρίας Εὐθ. Σπυράκη, τὸ γένος Λάγκουρα καὶ πάντες οἱ γνώρισαντες αὐτὴν ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐκτιμήσαντες τὰς σπανίας ἀρετὰς ὑπ' ὧν περιεκοσμεῖτο συνεπόνεσαν ἐπὶ τῷ ἀλγεῖ τοῦ ἀτυχοῦς συζύγου τοῦ ἐντίμου καὶ ἀγαθοῦ κ. Εὐθ. Σπυράκη, τοῦ ἀδελφοῦ φίλου κ. Θεοδ. Λάγκουρα τῶν ἀξιοτίμων ἀδελφῶν καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ὧν ἡ μακαρίτις ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς τρυφερωτέρας στοργῆς, ἧτις σκληρῶς ἐδοκιμάσθη διὰ τοῦ θανάτου τούτου. Τὸν πενθῶντα ἀτυχῆ συζυγον τὸν ἀδελφὸν καὶ λοιποὺς συγγενεῖς συλλυποῦμεθα.

— Τὸ ἡμέτερον δημοτικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίαν τῆς προχθῆς τετάρτης ἐλυσεν ὑπὲρ τῶν μελῶν τοῦ τῆς ζήτημα τῆς ἀγοροφυλακῆς, διένειμαν δηλ. μεταξὺ τῶν οἰκῶν συμβούλων τὰς θέσεις τῶν ἀγοροφυλάκων ἃς διέθεσαν ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων των καὶ οὕτω ἱκανοποίησαν τὸν προσβληθέντα νόμον, διότι ὁ νόμος οὕτω κελεύει νὰ γίνεταί τὸ πρᾶγμα.

— Κατὰ τὴν ἰδίαν συνεδρίαν τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον, ἐμάθαμεν ὅτι πρόβηθαι πάλιν εἰς γενναϊότητάς τινας λίαν ὑπόπτου φύσεως, ἀλλὰ περὶ τούτων ἀρμοδιότερος εἶναι ὁ γνωστός διατριβογράφος κ. Κ.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν τὸ Συμβούλιον, τῆς προτάσεως τοῦ Δημοτ. Συμβούλου κ. Ν. Γκολφινοπούλου, ἐξέφρασε τὴν λύπην του δι' ὅσα ἔγραψεν εἰς τὸν «Φορολογούμενον» ὁ γραμματεὺς τῆς δημοτικῆς κ. Β. Παπαπαναγιώτου κατὰ τοῦ εἰσηγησαμένου τὴν πρότασιν κ. Γκολφινοπούλου.

Τὴν πρᾶξιν ταύτην θεωροῦμεν ἀδίκον, διότι ὁ γραμματεὺς δὲν ἐπροκάλεσεν εἰς ἐρίδα ἀλλὰ προεκλήθη, τῆ ἀπνοθύθη δὲ μομφῇ, οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, ὅπου ὁ σύμβουλος δικαιούται, ὡς εἶπεν, ἀσουλίας τινὸς δι' ὅσα λέγει, ἀλλὰ διὰ τοῦ τύπου ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἀπαντήσας καὶ ἀμυνθεὶς κατὰ τῶν αἰτιάσεων, δὲν ὑπέκειτο πλέον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ συμβουλίου καὶ ἐδύνατο διὰ τοῦ ἰδίου μέσου ν' ἀπαντήσῃ καὶ ν' ἀμυνθῆ ὡς ἔκρινε καλλήτερον. Ἐκφράζομεν καὶ ἡμεῖς τὴν λύπην μας ὅτι συνεχῶς τὸ ἡμέτερον δημοτικὸν συμβούλιον προσβῆται εἰς πράξεις τῶν ἐπιπολαίας.

— Ἀπεστάλη ἡμῖν πρὸς δημοσιεύσιν διατριβῆ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Ν. Γκολφινοπούλου ἐν ᾗ ἀπαντᾷ εἰς ὅσα περὶ αὐτοῦ ἔγραψεν διάφοροι ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, ἢ θὰ δημοσιεύ-

σωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον, διὰ τὴν ἔλλειψιν χώρου εἰς τὸ σημερινόν.

— Τὴν προσεχῆ τετάρτην, 25 Μαρτίου, ἡ ἐν ταῦθα Σχολὴ τοῦ Λαοῦ τελεῖ τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἐορτῆς δὲ ἐκφωνήσεως λόγου καταλλήλου τῆς ἡμέρας ἀπαγγελθισμένου, ἐντολῆ τῆς ἐφορείας, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν ἐν Πάτραις γυμνασίων κ. Γέγλε, τὴν 7 μ. μ. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρη.

Διὰ τῆς ἐορτῆς ταύτης λήγουσι τὰ μαθήματα τῆς τετάρτης τῆς Σχολῆς περιόδου, καθ' ἣν τὸ κοινωφελὲς τοῦτο ἴδρυμα, ἐλειτούργησε μετὰ μεγίστης κανονικότητος καὶ ἀξιεπαίνου προθυμίας τῶν ἐν αὐτῷ φιλοτίμως ἐδιδασκάντων παντοίας ὠφελίμων γνώσεως.

— Ὁ Ἱεροκῆρξ κ. Ἥλιος Βλαχόπουλος ὀμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελούντες ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 22 τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου καὶ πατρὸς

ΠΕΤΡΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστοῦμενοι προτέλωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον δέησεις των.

Ἐν Πάτραις 20 Μαρτίου 1887.

Ἡ σύζυγος Ἡ θυγάτηρ
Ὁρσοῦλα Χρηστοπούλου. Χριστίνα Γ. Κοζάκου.
Ὁ γαμβρὸς
Γεώργιος Κοζάκος.

Ἀπόσπασμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 3. ε.ε. ἀποφάσεως τοῦ Ἐμποροδικείου Πατρῶν.

Διὰ τὰς ὁπτα.

Δεχόμενον τὴν προκειμένην αἰτήσιν. Κηρύσσει τοὺς Ἰω. Σ. Στεφανόπουλον καὶ Δημήτριον Σ. Στεφανόπουλον καὶ τὴν ἑταιρίαν Δ. Σ. Στεφανόπουλος καὶ Σ^α κατοίκους Πατρῶν καὶ Μήντζεστερ εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως.

Ὅριζει ὡς ἡμέραν παύσεως τῶν πληρωμῶν των τὴν 15 Νοεμβρίου π.ε.

Διορίζει Εἰσηγητὴν ταύτης τὸν Ἐμποροδικὴν Π. Πέταν, καὶ διατάττει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν πτωχευσάντων.

Διορίζει ἐπίσης προσωρινούς συνδίκους τῆς πτωχεύσεως τοὺς Β. Σεκόπουλον, Ἰω. Μανιάκην καὶ Γ. Δρακόπουλον.

Ὅριζει χρόνον ὅπως συνέλθωσιν οἱ πτωχῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων τὴν πρώτην Κυριακὴν, καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ἐμποροδικείου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Διατάττει τὴν φυλάκισιν τῶν πτωχευσάντων. Διατάττει τὴν δημοσιεύσιν τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐν ταῦθα ἐκδιδουμένης ἐφημερίδος ὁ «Φορολογούμενος» καὶ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ

Ἐπιβάλλει τὰ ἐξοδα καὶ τὰ τέλη εἰς βᾶρος τῆς πτωχεύσεως.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ἐν Πάτραις τὴν 4 Φεβρουαρίου 1887.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ ὑπογραμματεὺς
Ἀριστ. Νικολαΐδης Α. ΒΕΝΕΤΑΝΤΕΣ
Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα. — Πάτραις αὐθημερόν.
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Α. ΒΕΝΕΤΑΝΤΕΣ.

Ὁ ὄρολογιοποιὸς κ. Γ. Μουρτιδῆς εἰδοποιεῖ ὅτι προτιθέμενος νὰ μεταβῆ κατὰ τὸ προσεχὲς Πάσχα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ Πατρίδα ὅπου θέλει παραμείνῃ ἐπὶ μῆνα σχεδόν, παρακαλεῖ τοὺς ἔχοντας δῶσει εἰς αὐτὸν ὁρολόγια πρὸς διόρθωσιν νὰ προσέλθωσιν ἐντὸς 10 ἡμερῶν καὶ παραλάβωσι ταῦτα. Πάτραις 13 Μαρτίου 1887.